

STÂND ÎN SPĂRTURĂ

Mulțumesc, frate Neville.

Să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, iar dacă printre noi este cineva care are o problemă deosebită, să arate aceasta ridicând mâna. Țineți tare de problemele la care vreți să primiți răspuns și rugați-L pe Tatăl ceresc să vi le dea.

Tată ceresc, venim la Tine în Numele Domnului Isus Hristos și credem că lucrurile pe care le dorim trebuie aduse înaintea Ta prin rugăciune, iar dacă credem că rugăciunea noastră este primită de Tine, vom primi ce cerem. Noi am experimentat aceasta de mulți ani și știm că acesta este adevărul.

Mai întâi dorim să-Ți mulțumim pentru că ne ocrotești viața și ne-ai îngăduit să ne adunăm împreună în casa Domnului.

Îți mulțumim pentru biserică, pentru păstorul ei, și pentru marele Adevăr în care este zidită și pentru care stă. Îți mulțumim și pentru fiecare persoană care stă aici, în prezența Ta divină. Te rugăm să Te înduri de noi și să ne dai priceperea de care avem nevoie ca să fim slujitori mai buni. Dorința noastră este să-Ți slujim cu temere și cu o inimă sinceră, astfel încât să primești tot ce este mai bun din viața noastră. Doamne, fă ca purtarea noastră să fie în fiecare zi așa încât să-Ți placă tot ce facem.

Te rugăm și pentru toți bolnavii și nevoiașii care stau în prezența Ta dumnezeiască și sfântă, aici și peste tot în jurul lumii, și fie ca marele Iahveh să vină în puterea Lui și să-i vindece pe toți bolnavii și neputincioșii spre slava Numelui Tău cel mare.

Binecuvântează toate cauzele care sunt aduse prin rugăciune, și care sunt tănuite în inimile oamenilor. Tu cunoști toate inimile și știi și respectul pe care-l au pentru Tine, prin faptul că și-au ridicat mâinile. Ascultă-le rugăciunile.

Noi ne închinăm și dorim ca atunci când vom pleca spre casele noastre să putem spune că cei doi care au venit de la Emaus: „*Nu ne ardea nouă inima, când ne vorbea pe drum?*” (Luca 24.32). Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați.

Este minunat faptul că în dimineața aceasta putem sta din nou în adunarea poporului, în prezența Domnului.

Au trecut deja câteva luni de când m-am întors acasă. Dorința mea a fost să vin aici și duminica trecută, dar probabil că nu a fost voia Domnului. Valea aceasta nu-mi este deloc prielnică, pentru că fac alergie din cauza aerului de aici. Totdeauna fac urticare și mă scutură frigurile, motiv pentru care nu pot sta prea mult aici.

Vreau să vă spun că am avut un timp minunat în serviciile Domnului, pe care le-am ținut în diferite locuri din țară, unde ne-a chemat Domnul să slujim.

Nu am avut în plan să vorbesc în dimineața aceasta, dar fratele Neville este întotdeauna foarte îngăduitor cu mine și vrea să vorbesc. Cred că nu este nici o zi în care să nu mă gândesc la el și la familia lui. Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i dea putere să poată duce sarcina pe care o are.

Noi știm că timpul nostru se termină și că suntem atât de aproape... de mâine, că luminile de seară de astăzi...

Familia mea locuiește în vest și pot să vă spun că o ducem bine acolo și ne-am îngrășat cu toții, dar de când am venit aici am slăbit cam cinci sau șase kilograme, atât eu cât și Billy Paul. Toți s-au îngrășat în afară de soția mea, Meda.

N-ar fi trebuit să spun aceasta aici pentru că după cum știți voi pleca în curând înapoi. Adevărul este că Îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru că ne-a dat un timp minunat. Minunat!

Vreau să vă spun că deși peste tot a fost minunat, am simțit lipsa a două lucruri: nici un alt loc nu poate înlocui locul acesta și nu poate să-mi ofere prietenii și biserica de aici. Oriunde mergem, noi putem găsi prieteni, dar prietenii alături de care am dus cu bine toate problemele și necazurile nu pot fi înlocuiți pentru că sunt deosebiți de ceilalți. De ce? Pentru că ne leagă ceva, o unitate, și nu ne putem închipui că am putea fi despărțiți vreodată, deoarece zilele trec iar noi așteptăm împreună venirea Domnului.

Cred că Pavel spunea undeva: *„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*

Nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8.38-39).

Nici moartea nu poate să ne despartă pentru că inimile noastre au ales părtășia în Cuvântul Domnului și suntem uniți pentru totdeauna în Cel veșnic.

Eu și familia mea putem merge într-o altă biserică, dar nicăieri nu este ca în capela aceasta micuță de pe colț. Și clopotul acesta mic este deosebit. O, cum i-aș simți lipsa!

În urmă cu treizeci și cinci de ani, la capătul lui Pen Street 8, noi am zidit împreună prima capelă. Mai înainte, acolo a fost un loc mlăștinos, dar Domnul mi-a vorbit cu privire la ea, iar astăzi această capelă stă aici ca un altar mic de piatră, fiind cea mai scumpă amintire pe care o am. Dar jos, în lăuntrul inimii mele, este un altar care va dura cât timp voi avea memorie.

Biserica nu este o clădire, ci sunt oamenii care se adună împreună ca să se închine lui Dumnezeu. Noi suntem recunoscători pentru aceste lucruri.

Mă gândesc că ar trebui să parcurg totul pe scurt, deoarece nu am prea mult timp la dispoziție. Dorința mea este să vă povestesc pe scurt câteva lucruri care s-au întâmplat. Cât stau aici, voi înregistra și câteva benzi pentru că am promis că fiecare Mesaj care va fi adus în locul acesta, va fi înregistrat. Benzile se înregistrează aici, nu în alte biserici din țară, iar fratele Jim și ceilalți le vor vinde prin adunări. Totdeauna când voi vorbi în locul acesta, voi aduce ceva nou, iar dacă veți dori să cercetați, veți constata că așa a fost întotdeauna și așa va fi mereu până va veni o schimbare de la Domnul.

Mă gândesc la clienții noștri la benzi, fiindcă Mesajul care iese de aici merge în jurul pământului. Vedeți? Prin benzile înregistrate, El merge afară în jungle și peste tot chiar și la păgâni, fiind tradus în multe, multe limbi diferite.

Deci, dacă Domnul va îngădui, în timpul cât voi mai sta aici, vom înregistra benzi noi; poate vom face acest lucru chiar și în seara aceasta, afară doar de cazul că păstorul are altceva pe inimă.

Mâine voi pleca la Arkansas să ajut într-o mică convenție care va avea acolo cu Frățietatea Internațională a Creștinilor. Cred că am numit-o greșit. Este ceva despre Frățietatea Națională a Creștinilor. Da, îi mulțumesc acestui domn care m-a ajutat. Este vorba de „Frățietatea Unită a Creștinilor”). Acesta este numele lor.

Vineri voi pleca de acolo și aș dori ca pe sâmbătă să fiu înapoi, ca să pot participa la întâlnirea de duminică dimineața pentru că aș vrea să mai înregistrăm câteva benzi.

Aș vrea să merg și în Louisiana, iar dacă Domnul va îngădui, simt îndemnul de a merge la Anchorage, apoi la Chicago. După aceea mă voi întoarce în Arizona, pentru că trebuie să mergă copiii la școală.

Poate că unii dintre voi râd când aud ce vă spun, dar ei nu înțeleg ce înseamnă aceasta. Părerea mea este că nu pare comic faptul că spun aceste lucruri de pe platformă, dar în perioada aceasta (15 august-15 septembrie) începe sezonul de vânătoare la veverițe. Voi știți că eu sunt legat de lucrul acesta, de aceea îmi voi lua o scurtă vacanță. Mai am aici câteva notițe pe care mi le-a notat Billy. Pe una dintre ele scrie: „Tată, fratele Neville vrea știe dacă poți dedica doi copii.” Cu siguranță, va fi bine, și am putea face chiar acum lucrul acesta, după care vom avea la dispoziție încă patruzeci și cinci de minute ca să studiem un text scurt.

Aici este o capelă deschisă, nu a fost niciodată o denominațiune și să dea Domnul să nici nu devină vreodată așa ceva! Noi vrem ca acesta să fie un loc în care să nu avem altă lege decât dragostea; nici un crez, ci pe Hristos, nici o altă carte, ci Biblia. Noi nu avem membri, ci avem părtășie unul cu altul și cu toți oamenii din toate denominațiunile. Toți sunt bineveniți la părtășia în jurul Cuvântului lui Dumnezeu și dorim ca fiecare să se simtă bine în locul acesta. Dar lucrul cel mai important este să-L avem pe Domnul Isus în mijlocul nostru. Noi nu suntem oameni învățați, ci suntem doar niște oameni simpli, dar încercăm să citim Biblia și să nu punem nici o tălmăcire la Ea, ci să lăsăm

doar cum spune Ea, deoarece cred că într-o zi, Dumnezeu va judeca lumea prin această Biblie. Și dacă nu este o Unitate de măsură prin care să judece, cum vor ști oamenii ce să facă? Vedeți?... Voi nu puteți să-L faceți pe Dumnezeu nedrept. El trebuie să aibă Standardul Lui prin care judecă poporul. De aceea, dacă El îl judecă prin biserica romano-catolică, atunci biserica greacă, biserica ortodoxă, toate celelalte biserici și restul lumii, sunt cu siguranță pierduți. Dacă El judecă prin biserica ortodoxă greacă, atunci biserica romană și toate celelalte sunt pierdute. Dacă El judecă prin biserica luterană, atunci prezbiterienii sunt duși. Vedeți? Dacă El judecă lumea prin penticostali, atunci toți în afară de penticostali sunt duși.

După părerea mea, El nu va judeca prin nici o biserică pentru că există prea multe diferențe și prea multă confuzie. Biblia spune că „*El va judeca lumea prin Isus Hristos.*” Aceasta este Biblia.

...Și Biblia spune că „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14). „*Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). Deci, El este Cuvântul, Biblia este Hristos în formă de literă, iar în Cartea Apocalipsei 22, când această Carte a fost încheiată, Isus Însuși a spus: „*Dacă vreun om va scoate un Cuvânt din această Carte, sau dacă adaugă un cuvânt la Ea, și partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții.*” (v. 18-19). Noi credem aceasta și stăm exact pe Cuvânt. .. Noi știm că El poate face lucruri pe care nu le-a scris aici, dar cât timp stăm pe ceea ce este scris, va fi bine.

În ce privește dedicarea copiilor, metodiștii îi stropesc. În biserica catolică sau luterană, copiii iau prima împărtășire la vârsta de doisprezece ani și sunt botezați prin stropire, la câteva zile de la naștere. Acesta este motivul despărțirii metodiștilor de nazarineni, pentru că nazarinenii nu acceptă botezul pruncilor. În ce privește Tabernacolul, dacă vom sta cu ceea ce

spune Biblia, în Biblie nu este nici un loc în care ei ar fi stropit vreodată pe cineva, prunc sau adult. Singurul loc din Biblie unde scrie despre copii este: „*„Atunci i-au adus niște copilași, ca să-Și pună mâinile peste ei, și să Se roage pentru ei.*

Și Isus le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.” (Matei 19.13-15).

Păstorul și eu sau oricare alt păstor, știm că mâinile noastre sărmane nu pot înlocui mâinile Domnului Isus. Dacă El ar fi în dimineața aceasta aici, părinții aceștia și-ar fi adus pruncul la Hristos, dar pentru că noi suntem aici ca reprezentanți ai Lui și Îl reprezentăm pe El, ei aduc copiii la noi; iar noi îi închinăm Domnului prin punerea mâinilor noastre peste ei, în amintirea marelui Său Cuvânt și a faptei Lui. Deci, așa îi dedicăm noi pe cei mici.

M-am gândit că poate este aici vreo mamă cu pruncul ei care nu a fost închinat niciodată Domnului și ar vrea să vină și ea împreună cu aceste mame sau tați care își vor închina copiii. Noi doar îi aducem aici sus, îi prezentăm lui Dumnezeu, ne rugăm peste ei și Îi spunem Domnului că ne punem mâinile peste ei ca reprezentanți ai Lui. Aceasta este ceea ce am găsit în Scriptură până acum. Poate că gruparea din care faceți parte spune altceva, dar eu vreau să spun ce a spus Cuvântul. Vedeți?

Să vină sus pianistul (Tu ești pianistul, frate?). Nu este îngrozitor ca în propria mea biserică trebuie să întreb: „Cine este pianistul?” Aproape că trebuie să bat la ușă. În ordine. Să cântăm: „Aduceți-i înăuntru!”

„Aduceți-i înăuntru,

Aduceți-i pe cei mici la Isus.”

În timp ce adunarea cântă, să ne ridicăm în picioare și să lăsăm mamele și tații care își aduc micuții, să vină în față. În ordine.

„Aduceți-i înăuntru,

Aduceți-i pe cei mici la Isus.”

Aici avem un micuț care doarme. Uneori, ei spun „Amin” puțin cam tare și îi trezesc. Cum te numești, domnule? William Henry Vincent. Și fetița? Christina Maria Vincent. Ce fetiță drăguță culcată pe umărul tatălui ei. Pot s-o iau? Christina, eu nu pot să-l înlocuiesc pe tatăl tău... Vrei să-ți pui mâinile peste bebeluș?

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, astăzi ne apropiem de tronul Tău, iar credința ne ridică departe, mai sus de lună, de stele și de Sistemul solar, în prezența Celui Atotputernic. Noi aducem această copilă drăgălașă, dar nu știm ce ținem în brațele noastre, Doamne. S-ar putea ca în zilele care vor veni, ea să fie o mare slujitoare a Ta, și nădăjduim că așa va fi. Tatăl ei a adus-o pe micuță la noi, ca să ne punem mâinile peste ea, pentru că am mărturisit că suntem slujitorii Tăi și acționăm în locul Tău până când Te întorci, pentru că atunci vei prelua toate lucrurile. Până atunci, Doamne, noi trebuie să Te slujim în Adevăr și cu sinceritate.

În timp ce avem mâinile puse peste această fetiță, noi o binecuvântăm în Numele lui Isus Hristos și nădăjduim că dacă Isus zăbovește îi vei da o viață

lungă și va fi o mare slujitoare a Ta. Binecuvântează căminul în care va fi crescută și fă să fie crescută în sfatul lui Dumnezeu și să-L slujească în toate zilele vieții ei. Binecuvântează-i părinții și îngăduie-le să trăiască să vadă acest copil un vas de cinste pentru Domnul, datorită faptei lor de astăzi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Numele ei este... (O soră vorbește cu fratele Branham). Aceasta este sora Tabet, Teresa. Nu știu dacă vom putea s-o ținem pe Teresa în brațe pentru că ea cântărește puțin mai mult.

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, noi ne punem mâinile peste sora micuței pe care tocmai ți-am închinat-o Ție, fiindcă părinții vor ca și ea să fie închinată Domnului. Fie ca harul Domnului Isus Hristos să Se odihnească peste această copilă și să-i dai o viață lungă, o viață binecuvântată de slujire pentru Tine, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Voi sunteți niște părinți foarte fericiți în dimineața aceasta, pentru că aveți doi copilași dragălași. Numele lui? (Tatăl spune; „Joe William Cartwright”). Joe William Cartwright. Se pare că își face siesta în dimineața aceasta. În ordine. Cred că îl poți ține mai degrabă tu, doamnă. Asta-i bine. Joseph, vino sus, pentru că dacă vrei poți să-l ții tu.

Tatăl nostru ceresc, îl aducem la Tine pe micuțul Joe William Cartwright.

Tatăl lui stă în dimineața aceasta aici să ți-l dea înapoi pe micuțul pe care i l-ai dat Tu, pentru o viață de slujire. Dumnezeuule, binecuvântează-l pe micuț și îngăduie să trăiască o viață lungă, să fie sănătos și puternic, și să devină un mare slujitor al Tău. Binecuvântează-i pe tatăl și pe mama lui și casa în care va fi crescut, și fie ca Hristos să fie tot timpul Oaspetele lor nevăzut. Îți încredințăm acest băiat, pentru o viață de slujire, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Te binecuvântează, frate Stive Cartwright.

Fetiță? (Sora spune: „Da, domnule). Doamna? („Pam Lewski”). Sylvia Shippi.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste această fetiță pe care cei dragi o aduc la altar. Fie ca binecuvântările care vor veni, dacă Domnul Isus Și-a pus propriile Sale mâini străpunse de cuie peste acest copil, să se odihnească peste micuță. Binecuvântează-o și fie ca ea să trăiască o viață lungă și fericită, și să fie o slujitoarea Ta. Binecuvântează căminul ei, pe părinții și pe cei dragi ai ei, pentru că noi facem acest lucru în Numele lui Isus Hristos, conform Bibliei.

... Ea va fi o cântăreață. Cum se numește? (Fratele spune: „Roy Allen Myer”). Roy Allen Myer. Am vrut să spun că el va fi un cântăreț.

Aceasta îmi amintește că într-o zi am vorbit cu un indian. Avea un copil care stătea acolo, iar eu am zis: „Este un copil frumos; este un copil frumos.”

Șeful m-a privit câteva minute, apoi s-a uitat la copil și a zis: „El este o ea.”

Presupun că așa este și acum.

Deci băiatul este... (Fratele spune: „Roy Allen”). Roy Allen este numele de familie? („Myer, Roy Allen Myer”). Roy Allen Myer. Este un băiețel frumos.

Tatăl nostru ceresc, ne punem mâinile peste acest copilaș, pentru că în Biblie scrie că ei au adus copiii mici la Tine, iar Tu Ți-ai pus mâinile peste ei și i-ai binecuvântat. Astfel, noi facem aceasta în amintirea marelui Tău act făcut pe pământ. Binecuvântează copilașul acesta și pe părinții lui și fie ca în căminul lor să fie un loc de rugăciune continuă și de pace. Îngăduie ca băiețelul să trăiască o viață lungă și fericită și să fie un slujitor al Tău în toate zilele. Fă ca această familie să nu fie niciodată cu vreo roată ruptă, iar când mergem în slavă, fiecare membru al ei să fie adunat în jurul marelui Tron al lui Dumnezeu și să trăiască pentru totdeauna.

Până atunci, fie ca binecuvântările Tale veșnice să se odihnească asupra copilului pe care îl binecuvântăm în Numele lui Isus, Doamne. Amin...

...Această micuță... aceea este surioara ei, Rebeca.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste micuța Rebeca și o binecuvântăm, de asemenea, în Numele Domnului Isus, ca și cum ar merge la bazin, la apă, și nădăjduiesc, Doamne, că va veni ziua când va ajunge la vârsta la care va înțelege, își va ocupa poziția și va păși drept în bazin pentru a fi botezată pentru iertarea păcatelor ei, în Numele Domnului Isus. Îngăduie aceasta, Tată. Binecuvântează-o împreună cu sora ei mică, și fie ca ea să trăiască o viață lungă și fericită, în care să Te slujească. Amin.

Binecuvântează-o, Doamne, binecuvântează-o.

Ea este? (Mama spune: „Jacqueline Grenault”). Micuța Jacqueline Grenault, o altă fetiță drăguță.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fetiță în amintirea marelui Domn Isus, care Și-a pus mâinile peste copilași și i-a binecuvântat. Fie ca binecuvântarea să vină peste copilă, ca și cum astăzi ar fi puse peste ea chiar mâinile Tale. Dacă Tu ai fi aici pe pământ într-un trup fizic, mama și-ar aduce copila la Tine, dar pentru că noi suntem reprezentanții Tăi, ea vine la al doilea. Astfel, Tată, noi cerem ca Tu să binecuvântezi această copilă, pe care o binecuvântăm noi. Fie ca ea să trăiască o viață lungă și fericită în slujba Ta, în Numele lui Isus Hristos. Binecuvântează căminul în care este crescută și fie ca aceasta să fie o casă de rugăciune continuă, în Numele lui Isus. Amin.

Binecuvântează-l. Tu ai doi? (Sora spune: „Eu am două fete. Și alta aici, care a venit, de asemenea, frate”). În ordine.

Băiețușul acesta este... („James David”). James David, soră Humes. Tu și soțul tău sunteți misionari. Soțul tău este cu tine, în dimineața aceasta? Ei bine, Domnul să-l binecuvânteze pe fratele Humes. Păi, tu ai cu siguranță niște copilași buni și frumoși! Acesta-i David? Și acesta-i... („James, David și Joseph”). Azi dimineață, eu tocmai am vorbit în birou cu o soră din Florida... Ei sunt din Florida. Când era acolo, băiețelul, un ins mititel și subțirel, a mers în curtea din spate și a spus că acolo a privit în sus și l-a văzut pe Isus.

Acesta-i micuțul David Humes, iar noi ne punem în slujba lui Isus Hristos. Continuă binecuvântările Tale asupra casei lui.

(Porțiune goală pe bandă).

Cu treizeci de ani în urmă, în timp ce stăteam în ușa școlii aici sus pe Utica Pike, doi băiețuși rușinoși, știam eu că într-o zi îmi voi pune mâinile peste nepotul lui, ca să-l închin Domnului Dumnezeu din cer? Primește-l pe micuțul Shawn, în dimineața aceasta, Doamne, ca slujitor al Tău. Mama și tatăl

lui îl aduc să dea înapoi lui Dumnezeu ceea ce le-a fost dat pentru îngrijire. Dă-le sănătate, putere și hotărâre în Hristos. Acum, Îți aducem acest băiețel, în Numele lui Isus Hristos, pentru o viață de slujire, și fie ca el să trăiască mult ca să Te slujească.

Este o fetiță dedicată? Cum o cheamă? Carla.

În dimineața aceasta, ne punem mâinile și peste micuța Carla și o dedicăm pentru slujire lui Isus Hristos. Binecuvântează-o, Dumnezeule. Fie ca ea să trăiască o viață lungă și fericită, și să Te slujească în toate zilele vieții ei. Îngăduie aceasta, Doamne. Binecuvântează casa ei ca să fie întotdeauna un loc de rugăciune și de credință. În dimineața aceasta, Îți dau fetița aceasta adorabilă, din inimile tatălui și a mamei care stau la acest altar micuț, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Tatăl spune: „Numele lui este James Pool”). Un băiețel pe care-l cheamă Jim. („Da”).

Tatăl nostru ceresc, tatăl acestor micuți ține acum în brațe ultima comoară micuță pe care i-ai dat-o Tu în forma unui copil și l-a numit James, după numele tatălui său. Dumnezeule, îngăduie ca el să fie un om înțelept ca James (Iacov) din Biblie. Doamne, Te rog să-i dai viață lungă și sănătate, iar dacă este un mâine, fă ca el să crească și să ducă Cuvântul lui Dumnezeu. Îngăduie aceasta, Tată.

În amintirea a ceea ce a făcut Domnul nostru Isus Hristos când a fost pe pământ, eu îmi pun mâinile peste micuțul James Pool și îl dedic în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Te binecuvântează, James! Binecuvântează acest micuț!

Un băiețel. Ce spui? Jerry Dean Allen. Doamne Dumnezeule, îmi pun mâinile pe capul acestui băiețel, Jerry Dean Allen și fie ca binecuvântările lui Isus Hristos să se odihnească peste el.

În timp ce ne punem mâinile peste el și Îți dedicăm această viață tânără, binecuvântează căminul lui și pe părinții lui. Îngăduie ca el să trăiască o viață lungă și fericită de slujire pentru Dumnezeul nostru și Dumnezeul lui, Căruia i-l dăm acum, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Te binecuvântează, micuțule!

Am terminat la timp, pentru că este ora unsprezece. Când privesc aceste mame și acești tați care vin cu bebelușii lor, mă gândesc la Iosif și Maria, și la dimineața dedicării Domnului Isus.

Frate Kidd, eu am avut un scurt interviu cu cineva în birou, dar am auzit emoția ta în dimineața aceasta. Presupun că îi spuneai adunării cum te-a vindecat Domnul. Și eu aproape mi-am distrus mașina, într-o dimineață, în timp ce mă grăbeam să ajung la bătrânul... El este un lucrător bătrân.

Gândiți-vă la faptul că bărbatul acesta predica Evanghelia când eu nici nu mă născusem încă. El a predicat sus în munți și prin văile din Kentucky și Tennessee, în zona unde sunt mineri și au rămas fără nimic. Ei au mers acolo și au trăit foarte greu, de multe ori neavând nici ce să mănânce. Soția lui spăla haine pentru douăzeci sau treizeci de cenți pe zi, pentru ca soțul ei să poată predica Evanghelia. Cred că asemenea lucruri pot să ne umple de respect, nu-i așa?

Apoi s-a îmbolnăvit și cei mai buni medici din regiune au spus că va muri: „El moare! Are prostată și cancer peste tot, așa că nu va mai trăi decât câteva ore sau cel mult o zi sau două.”

Aceasta s-a întâmplat cu doi sau trei ani în urmă și el este în dimineața aceasta aici, bine și sănătos, dând slavă lui Dumnezeu. Câți ani aveai când ai fost vindecat, frate Kidd? Câți ani are acum?

(O soră spune: „Optzeci și doi, optzeci și trei în august”). În ordine.

Înseamnă că era cam de optzeci de ani când a fost vindecat de Dumnezeu. Se îngrijește Dumnezeu de noi, oamenii bătrâni? Sigur că se îngrijește. Da, domnule! El l-a vindecat pe Avraam când avea o sută de ani și pe Sara când ea avea nouăzeci de ani, și ei l-au născut pe Isaac. Este adevărat? Noi suntem foarte fericiți pentru aceasta.

Voi sunteți foarte drăguți, așa că aș putea să vă vorbesc toată dimineața, dar haideți să citim ceva din scumpul Cuvânt și apoi să intrăm direct în serviciu. Mă gândesc că dacă va fi cu voia lui Dumnezeu, mi-ar plăcea să vă povestesc pe scurt despre lucrurile care s-au întâmplat, iar diseară, dacă Domnul va voi, vreau să vorbesc despre un subiect. Aș vrea să-l înregistrez ca să mergă afară... Dacă vreți să veniți să ascultați, este în ordine. După ce păstorul va încheia cu mesajul lui... voi face această bandă. Vreau să vorbesc despre „Strălucirea Luminii roșii a venirii Lui”, cum una dintre reflectări este peste noi chiar acum! Aș vrea să vorbesc despre aceasta deseară. Semnalul este dat, iar trenul este pe peron.

Pentru cei care deschideți Bibliile și citiți, **Numeri 16.3-4**. Acesta este Cuvântul veșnic, deci să citim cu respect.

Dacă benzile nu sunt încă pornite, aș vrea să le porniți. Dacă vreți, puteți să scoateți partea aceasta și s-o puneți separat de mesajul care va fi adus, sau puteți s-o lăsați împreună cu mesajul. Cum vreți voi.

Acum vom citi din **Numeri 16.3-4**:

„Ei s-au adunat împotriva lui Moise și Aaron și le-au zis: „Destul! Căci

**toată adunarea, toți sunt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentru ce vă
ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?**

Când a auzit Moise lucrul acesta, a căzut cu fața la pământ.”

Tată ceresc, binecuvântează aceste câteva cuvinte și fie ca gândurile inimii noastre și roadele buzelor noastre, să fie primite înaintea Ta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Eu vreau să iau acest text pentru ceea ce doresc să spun în dimineața aceasta: „Stând în spărtură”.

Noi știm că aici este vorba despre timpul când Datan și Core au hotărât să se amestece în însărcinarea pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Moise și au zis: „Tu ar trebui să lași întreaga adunare să facă așa și așa, pentru că toți sunt sfinți!” Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să conducă poporul în țara făgăduită, dar ei au spus: „Tu ieși asupra ta să faci prea multe și încerci să pretinzi că ești singurul din grup care are ceva de spus!”

Aceasta l-a supărat atât de rău pe Dumnezeu încât i-a spus lui Moise: „Depărtează-te din mijlocul lor! Eu voi ucide tot grupul și voi începe o nouă generație cu tine!” Dar Moise a căzut cu fața la pământ în prezența lui Dumnezeu și a spus că El va trebui să vină peste el. Vedeți?

Acum, dacă Dumnezeu ar vrea să nimicească poporul pentru că s-a săturat să se ocupe de păcatul nostru, din cauză că mergem constant greșit, cine ar sta astăzi pentru popor, ca Moise? Unde am găsi o persoană care să stea sau care ar putea sta să mijlocească și pe care Dumnezeu s-o accepte așa cum l-a acceptat pe Moise? Viața lui Moise a fost atât de scumpă înaintea lui Dumnezeu încât a oprit mânia Lui și Dumnezeu nu a trecut peste el. Acest lucru m-a nedumerit

Întotdeauna, până când... într-o zi, Domnul mi-a dat o descoperire cu privire la aceasta. Vedeți, Moise a fost de fapt în toate privințele o substituție; el a fost un model al lui Isus Hristos.

Când Dumnezeu urma să ia viața întregii lumi, s-o nimicească, să-i condamne pe toți păcătoșii la moarte, Hristos a murit pentru noi toți, iar Dumnezeu nu a putut să treacă peste Hristos, pentru că era propriul Său Fiu. El S-a dat pe Sine, fără plată, ca să poată plăti pentru păcatele noastre...

Moise nu a putut face aceasta pentru că el nu a avut alt sânge, ci a avut același sânge omenesc ca și noi. De aceea, sângele lui nu ar fi fost suficient. Dar Isus Hristos a fost Sângele lui Dumnezeu Însuși, Sângele creator al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a iertat păcatul întregii rase umane, pentru că totul a fost pus asupra Lui. El a mers la Calvar, a suferit și a murit afară din prezența lui Dumnezeu. Apoi, a fost aruncat în iad pentru că El era păcat, făcut păcat pentru că păcatele noastre erau asupra Lui. Și pentru că era purtătorul poverilor noastre, a dus păcatele noastre la Calvar și de la Calvar în iad; și Dumnezeu L-a înviat a treia zi, ca o ispășire pentru păcatele noastre.

Astfel, astăzi El este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om, iar noi suntem iertați și eliberați fără plată. Dumnezeu nici măcar nu știe că am păcătuit vreodată. Păcatele noastre au fost puse în Marea Uitării, ca să nu mai fie reamintite niciodată. Noi nu putem face aceasta pentru că suntem mărginiți, dar El este Infinit. Fiind mărginiți, noi ne putem aminti încă pentru că nu suntem destul de mari, dar El este atât de mare, încât chiar uită că am păcătuit vreodată. Noi suntem fii și fiice, în prezența Lui, și suntem tot ceea ce a fost El. el a devenit păcatul meu, ca eu să pot deveni neprihănirea Lui; El a devenit păcatul vostru... ca voi să puteți deveni neprihănirea Lui. Deci Dumnezeu nu poate vedea nici un păcat cât timp mărturia voastră este în Hristos Isus.

Cu câțva timp în urmă, cineva a spus:

O, ce mi-aș mai da frâu liber, dacă aș crede așa ceva! Aș vopsi orașul în roșu, aș merge în fiecare sală de dans, m-aș îmbăta și aș face de toate, pentru că...”

„De ce?”

„Dacă ești asigurat în Hristos, ce mai contează ce faci?”

„Aceasta arată că nu o ai!” Vedeți? Dacă inima ta a fost lovită vreodată de dragostea lui Dumnezeu, în gingășia lui Isus Hristos, ai fi atât de îndrăgostit de El încât lumea ar fi moartă, ca păcatul tău. Prin aceasta știi că ai Duhul Sfânt. Nu pentru că ai putea țipa, striga, vorbi în limbi sau orice ar mai fi. Când păcatul devine mort, tu ești viu în Isus Hristos. Oh, dragostea lui Dumnezeu, cât este de bogată, de pură! Vedeți?

Nu demult, un lucrător a vorbit în Louisiana, Kentucky, că acolo a fost o doamnă tânără care a așteptat cam mult cu căsătoria. Avea cam douăzeci și cinci sau treizeci de ani și era o fată bună, o creștină neclintită. În oraș era un bărbat care nu a trăit o viață bună: mergea la dansuri, în baruri și așa mai departe, dar într-o zi a găsit iertare pentru păcatul lui și a devenit un creștin adevărat, un creștin neclintit. Cam după un an, el s-a îndrăgostit de doamna aceasta tânără, iar tânăra doamnă s-a îndrăgostit la nebunie de el, și s-au căsătorit.

După ce au trăit împreună vreo doi ani, el spunea că într-o zi, tânăra doamnă i-a spus soțului ei: „Dragă, presupun că pentru tine era grea această viață nouă de creștin. Eu am fost creștină din copilărie, dar mă gândesc că pentru tine, un creștin tânăr, este greu să rezisti împotriva tuturor ademenirilor și ispitelor, după ce ai trăit atât de mult în păcat.”

„Păi, este o luptă”, a spus el.

„Aș vrea să-ți amintești întotdeauna un lucru: Dacă vrăjmașul te prinde vreodată, cazi și te întorci în păcat, să nu stai departe de casă, pentru că atunci când vei veni acasă, ai să găsești aceeași soție cu care te-ai căsătorit. Eu te voi ajuta să te rogi din nou, să stăruiești în rugăciune și să te întorci din nou la Dumnezeu. Nu vreau să stai departe, pentru că eu nu m-am măritat cu tine pentru că erai creștin, ci pentru că te-am iubit, și indiferent ce faci tu, eu te iubesc oricum.”

În ziua aceea, bărbatul s-a dus la lucru și a fost auzit repetând într-una:
„Cum ar fi posibil ca un om să facă ceva rău după ce aude cuvintele pe care le-am auzit eu?”

Dacă o femeie poate iubi atât de mult încât să nu conteze ce a făcut soțul ei și este dispusă să-l primească înapoi și să încerce din nou, vedeți, aceasta arată... Înmulțiți aceasta de un miliard de ori și atunci aveți idee ce este dragostea lui Dumnezeu. Vedeți?

Când un om se îndrăgostește de Isus Hristos, lucrurile lumii... Când te gândești la ce a făcut El pentru tine în Lumina Scripturii; nu în lumina vreunei emoții, ci în lumina faptelor, a ceea ce este, atunci în tine se întâmplă ceva. Când te naști din nou, păcatul este mort ca miezul nopții. Cum mai poate pătrunde întunericul, cât timp Lumina este în tine? Nu poate! Aceasta este ceea ce a făcut Dumnezeu cu un om care s-a aruncat în spărtură, care a putut lua promisiunea lui, iar Moise, fiind un tip al Lui, a putut să stea în spărtură pentru popor.

Eu sunt foarte uimit când privesc la epoca în care trăim noi, la Laodicea, și văd cât este de moale, leneșă și delăsătoare. Noi am trecut prin epocile bisericii și știm că trăim în ultima epocă, în Epoca Bisericii Laodicea care este leneșă, libertină, nepăsătoare, glumeață, păcătoasă, plină de pofte și este o minune că Dumnezeu nu spune pur și simplu: „Dă-te la o parte, Biserică, și voi nimici tot grupul acela!” Vedeți în ce epocă trăim? Dar El o va face

Într-una din aceste zile, desigur. Noi știm că aceasta vine și nu poate fi oprită de nimic, pentru că Cineva a murit deja pentru cei care au vrut să scape. El îi va lua pe cei care L-au primit pe Hristos și au devenit creștini; ei vor fi luați afară din calea mâniei. Dar în timpul lui Moise, El nu a putut să facă aceasta, nu era nici o cale s-o facă.

În Apocalipsa 3, când ajungem la Epoca Bisericii Laodicea, Biblia spune că această epocă este oarbă: „Tu zici că ești bogată, că ai sporit în bunuri, că ai cele mai mari biserici și oamenii cei mai bine îmbrăcați; zici: „Nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești săracă, ticăloasă, nenorocită, goală și oarbă.”

Acum, dacă un om ar fi în starea aceasta, iar tu ai putea să-i spui care este starea lui, el ar încerca să facă ceva dacă este sănătos mintal. Însă dacă el este în starea aceea, dar nu poate crede că este gol, arată că este orb. Dumnezeuul acestei lumi a orbit ochii celor care refuză să-L slujească pe Hristos și ei au... devenit atât de orbi încât nu pot vedea semnul, timpul și ceasul în care trăim. Amintiți-vă că a fost deja Unul care a stat în spărtură, și că nu poate sta nimeni altul, așa că voi trebuie să acceptați Remediul acela sau sunteți pierduți.

Acum mă apropii de ceea ce vreau să spun... Ceea ce voi spune, îmi predic mie însumi. Putem sta liniștiți dacă vedem o ființă umană oarbă, oarbă fizic, care se îndreaptă spre o prăpastie? Am putea sta în dimineața aceasta liniștiți dacă vedem un om orb care este pe punctul să cadă și prăpastie și să nu-l avertizăm? Ar fi atât de crud! Am putea fi atât de indiferenți în inima noastră? Puteți să vă închipuiți ca cineva să stea nepăsător și să râdă chiar când vede că un om neputincios și orb se îndreaptă spre prăpastie sau spre o stâncă mare? Ar fi un lucru rău să nu faceți nimic!

Ei bine, eu vreau să le mărturisesc aceasta fraților mei din toată lumea. Cu smerenie, vă spun că aceasta este exact ceea ce făceam eu, sau mă pregăteam

să fac. Eu îmbătrânesc, sunt un predicator veteran și predic de mulți ani, iar în viață am avut o mulțime de lupte grele și poate am cicatrici și sunt tăiat tot pe dinăuntru din acele lupte, pentru că partea pe care mi-a dat-o Domnul nu a fost să sărut bebelușii, să căsătoresc tineri și să îngrop bătrâni, ci am fost chemat pe câmpul de luptă să țin o Sabie cu două tăișuri împotriva vicleniei păgânismului, a demonilor și a puterilor întunericului, și să le combat cu Cuvântul lui Dumnezeu până când văd vrăjmașul biruit.

De multe ori, am fost tăiat adânc când am venit cu Mesajul acestei zile și am spus bisericii lucrurile pe care trebuie să le spun. Eu am prezis aceasta cu ani în urmă, când Duhul Sfânt m-a chemat la această lucrare și cred că astăzi nu este nici o persoană vie pe pământ, care ar putea spune că Domnul m-a lăsat să spun vreodată ceva, în Numele Lui, care nu s-a împlinit întocmai cum a fost spus.

Prima dată, El m-a trimis afară cu primul dar, apoi cu al doilea dar, și prin lucrurile care au fost spuse sau făcute în toată lumea, au venit la Hristos milioane de oameni. Zeci de mii de predicatori au fost inspirați și au început o trezire care străbate întreaga lume astăzi. Și pentru că penticostalii au fost cei care au primit Mesajul meu, au câștigat teren. Biserica Penticostală era o grupare mică, dar astăzi are cei mai mulți convertiți, mai mulți decât toate celelalte biserici împreună. Aceasta spun statisticile. De ce? Pentru că au primit Adevărul și trezirea.

Apoi, a venit mărețul timp al vindecării bolnavilor, scoaterea dracilor și învierea morților, la care suntem martori noi toți, medicii și oamenii mari din toată lumea. Domnul Și-a făcut apariția printre noi, în semnul de acolo, așa cum vedeți în tabloul de pe perete unde este Îngerul Domnului, iar oamenii de știință au declarat acele fotografii reale, și este un fapt cunoscut în toată lumea. De fiecare dată, se văd venind la împlinire tocmai lucrările pe care le-a făcut El. Noi am văzut același Stâlp de Foc care a mers cu Israelul prin pustie, în zilele lui Moise, slujitorul Domnului, care a urmat un Stâlp de Foc noapte și un Nor ziua.

Apoi, când a fost pe pământ, Isus a spus că El era acel Dumnezeu. El a spus: „Înainte să fi fost Avraam, Eu sunt”, și „Eu sunt” era Stâlpul de Foc care era în rugul aprins, care i-a vorbit lui Moise în zilele din trecut. Eu cred că aceasta este corect, frate Vayle. Apoi El a spus: „Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu” (Ioan 13.3), iar când a fost răstignit, a murit, a înviat, S-a înălțat sus și Și-a așezat trupul jos pe marele altar al Dumnezeului celui veșnic, ca să fie mereu prezent acolo și să stea pentru noi, ca să știm că El a plătit datoria păcatului nostru. Apoi, El S-a întors înapoi pe pământ, în forma marelui Stâlp de Foc.

Înainte de a fi numit sfântul Pavel, Pavel s-a numit Saul din Tars. Și în timp ce mergea pe drum spre Damasc, ca să aresteze niște oameni care făceau prea multă zarvă, strigau și predicau o Evanghelie care era contrară tradiției bisericilor lor, cam pe la ceasul acesta al zilei, a fost trântit jos de o Lumină puternică. Fiind iudeu, el știa că Stâlpul de Foc i-a condus pe copiii lui Israel și iată că aici El era din nou înaintea lui, așa că a strigat: „Doamne!”

Dacă ați observat, în ambele traduceri ale voastre, în King James și Standard, scrie cu literă mare: „D-o-a-m-n-e”. Oricine își cunoaște Biblia, știe că atunci când scrie „Doamne” cu literă mare, este vorba de Elohim, Cel ce împlinește totul, Cel care a creat cerurile și pământul în Geneza 1.1. Vedeti, literă mare: „Doamne!” Pavel era un om învățat și nu ar fi numit niciodată vreo iluzie optică sau altceva necunoscut, „Doamne”, dacă n-ar fi fost convins că Acela era IaHVeH. Dar el a spus: „Cine ești Tu, Doamne?”

Ascultați ce-i răspunde Glasul care îi vorbește: „Eu sunt Isus”, Același ieri, azi și în veci.

Înainte de a merge mai departe, în mijlocul tuturor acestora, mă gândesc că oamenii care vor asculta sau ascultă acum în toată lumea, vor ști că este

dovedit prin fiecare lucru că este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. El a făcut exact aceleași lucruri pe care le-a făcut și când a fost pe pământ: a vindecat bolnavii, a cunoscut gândurile minții, a arătat lucruri care vor veni, și de fiecare dată a fost perfect în toți anii aceștia. Am cincizeci și patru de ani și am văzut vedenii de când avem numai cam un an și jumătate, dar nu au greșit niciodată, ci de fiecare dată a fost Adevărul.

Vedeți? Acela trebuie să fie Dumnezeu. Apoi mă gândesc: „De ce sunt oamenii atât de orbi în cât nu pot vedea aceasta?”

În mod constant când le vorbesc femeilor noastre despre tăierea părului, despre faptul că poartă haine imorale, despre acești pantaloni scurți, despre faptul că ies așa afară și continuă pe calea aceea rea, lucrătorii mă vorbesc de rău. Bărbații noștri fumează, beau și toate celelalte, apoi se numesc totuși creștini și iau Cina pentru că aparțin unei organizații. O, ei s-au gândit că eu L-am hulit pe Dumnezeu prin ceea ce spun! Au ajuns femeile mai bune? Ele au ajuns mai rău în toată națiunea.

Eu însumi sunt o persoană nevrotică fiindcă știu că de la început nu am satisfăcut așteptările pentru slujbă și că mulți s-au plâns împotriva mea. A fost greu, de aceea m-am gândit: „Dumnezeule, de ce nu ai chemat pe cineva care ar fi putut s-o facă? Îmi pare rău, dar eu am eșuat. Oamenii nu vor să mă asculte, iar eu am omis să fac ceea ce ar fi trebuit să fac, tocmai din cauza aceasta.”

Mama mea tocmai a trecut în slavă, cu puțin peste un an în urmă. Tatăl ei a fost un mare vânător și cred că am moștenit de la el iubirea pentru pădure. Astfel, m-am gândit: „Dacă oamenii aceștia care se numesc creștini nu vor să asculte Mesajul pe care Îl predic, atunci lasă-i în pace! Eu mă voi opri să-L mai aduc și voi merge sus pe munte, pentru că cunosc un prieten care...”

Mulți dintre voi vă amintiți că eu am spus cu șase luni înainte de a se

Întâmpla, chiar de la platforma de aici, că voi vâna un animal care arată ca un cerb cu coarnele ascuțite și lungi de patruzeci și doi de țoli (106,68 centimetri) și un urs cenușiu de șapte picioare. Voi aveți totul pe benzi și presupun că vă amintiți cu toții. (Adunarea spune: „Amin!”). Trofeecele acelea sunt în camera mea, ca dovadă că este adevărul.

Lucrurile acelea s-au petrecut chiar înainte de plecarea mamei mele; El voia să mă liniștească cu privire la șocul acela mare, pentru că știa că o va lua.

Eu am întâlnit un bărbat creștin care are un ținut întins chiar sub Alaska și m-am gândit că dacă am plecat de aici și m-am mutat în Vest, o voi convinge cumva pe soția mea și o voi duce acolo sus, iar eu voi deveni călăuză. Îmi voi lăsa părul și barba să crească și voi fi ghid de vânătoare. În ținutul acela trăiesc numai doi sau trei indieni, așa că voi fi călăuză și îl voi ajuta pe Bud. Dacă Domnul ar vrea să fac ceva, aș spune: „Bine, Doamne!”, apoi, El mi-ar da o vedenie și atunci aș merge afară.

Voi știți că eu nu m-am considerat niciodată profet, dar oamenii îmi spuneau: „Frate Branham, Domnul te-a chemat să fii profetul Lui!” Ei bine, eu nu m-am considerat niciodată așa ceva, dar cu timpul am început să mă gândesc serios la aceasta și mi-am zis:

„Păi, poate că sunt! Și dacă sunt, voi trăi în pustie, iar dacă Domnul vrea, mă va trimite undeva. În timpul cât El nu are nevoie de mine, sigur voi prinde niște pește bun și voi face alte lucruri.”

Desigur, aceea a fost o atitudine egoistă pentru că aceea era ceea ce doream eu. Mi-ar fi plăcut să fac acele lucruri, dar vedeți, noi nu putem face ceea ce dorim.

Chiar înainte de predicarea celor șapte epoci ale Bisericii, așa cum sunt desenate pe tablă... Astăzi sunt aici mulți care au fost prezenți și atunci

când Domnul a legitimat aceasta pe peretele din spate. Câți din ce prezenți, au fost acolo când a venit El? (Adunarea spune: „Amin!”). Acea a făcut-o. Apoi îmi amintesc fratele Jackson care este de obicei cu noi. Fratele Jackson a fost lucrător metodist. Da, el șade acum aici. Fratele a venit la mine cu un vis, după care au venit și alți câțiva frați cu vise similare. Domnul a fost foarte bun cu mine și vă iau martori în dimineața aceasta că nu v-am spus niciodată o tălmăcire greșită a vreunui vis. Nu, domnule... eu nu voi vorbi nimic până când nu îl văd din nou și știu ce spune El despre aceasta, apoi îl spun.

Eu am avut un serviciu în biserica lui și am observat că în seara aceea era cu adevărat agitat, iar când am terminat a alergat afară din biserică și a mers la mașina mea pe altă parte și când am ajuns și eu mi-a zis: „Vreau să-ți spun ceva.”

Astfel, mi-a spus că a visat un vis în care a văzut un deal lung, mare și cu iarbă, ca în Indiana, iar apa a spălat tot pământul de pe vârf, așa că se vedea stânca ce era ca un vârf golaș de munte. Pe această stâncă era un scris ciudat și spunea că eu stăteam acolo cu toți frații de aici din biserică și le tâlcuiam acea scriere. Apoi, când s-a ajuns la vremea că L-am tâlcuit în întregime... dacă înțeleg corect visul, am apucat ceva ca o rangă, un levier sau ceva, am tăiat vârful acelu munte și l-am ridicat în sus. În interiorul lui era stâncă albă, ca granitul sau ceva asemănător, ceva stâncă albă pe care nu era scris, iar eu le-am spus fraților: „Stați aici și priviți înăuntru la Aceasta.” Și în timp ce ei toți priveau acolo, m-am strecurat afară și am pornit spre Vest. Fratele Jackson a spus că m-a văzut mergând peste un deal, apoi peste alt deal și am devenit mai mic și mai mic, până când nu m-a mai văzut. Cred că vă amintiți aceasta.

Desigur, tâlcuirea visului a fost dată aici la biserică înainte să se împlinescă și arată că acum este timpul când a venit întreaga descoperire a lucrurilor vorbite în epoca lui Luther, Wesley, John Smith, Alexander Campbell și a celorlalți care au predicat Biblia. Apoi, am ajuns în Biblie acolo unde scrie că va fi un Mesaj al îngerului al șaptelea, iar la sunetul Mesajului îngerului al șaptelea, vor fi făcute cunoscute toate tainele lui Dumnezeu.

Atunci vin șapte Tunete tainice.

Noi trăim în acea epocă de sfârșit, și am venit prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt; am avut semne, minuni și toate acele lucruri deosebite. Darurile s-au întors în biserică: vindecarea divină, prorocia, vorbirea în limbi și tălmăcirile. Și chiar dacă au fost interpretate greșit și au fost unele lucruri rele, aceasta nu anulează faptul că este unul bun. Există un dar de vorbire în limbi adevărat, real, care trebuie să fie întotdeauna în Biserică.

Noi avem o mulțime de imitații; avem oameni care se ridică și încearcă să pară creștini, dar viețile lor nu corespund, deci acolo este ceva greșit. Isus a spus: „*Prin roadele lor îi veți cunoaște.*” Vedeți? Acesta este felul în care cunoașteți un creștin: după cum trăiește. Să nu săriți niciodată mai sus decât trăiți!... Dar este un diavol care face o sperietoare, ca să-i țină pe credincioșii adevărați și sinceri departe lucrarea adevărată a Acestuia. Dumnezeu să ne ajute să fim întotdeauna în stare să deosebim și să separăm răul de bine, pentru că Cuvântul va îndrepta întotdeauna lucrurile.

Deci, eu v-am spus tălmăcirea de pe Stâncă, iar Stânca din visul fratelui este Hristos, Biblia. Biblia a fost tălmăcită în toți anii care au trecut, până când l-am dat o tălmăcire absolut ecleziastică. Însă în epoca Laodicea, care este timpul îngerului al șaptelea ca să predice, a fost adăugat ultimul dar, fiindcă vor fi o mulțime de lucruri care au fost interpretate greșit de-a lungul epocilor. Luther a predicat neprihănirea, dar a pierdut controlul pentru că nu a trăit destul de mult.. iar după moartea lui, ei au organizat biserica. Luther nu a organizat-o niciodată; după Luther s-a întâmplat aceasta. Apoi a venit Wesley, iar după Wesley, ei au avut biserica Wesleyană. După aceea a venit John Smith, baptistul, apoi Alexander Campbell și așa mai departe.

Dar omul, reformatorii, nu au trăit destul de mult ca să pună toată împreună, și așa au rămas multe capete

dezlegate. De exemplu, John Smith a adus înapoi botezul în apă prin scufundare, dar a folosit tot un titlu. Și sunt multe alte lucruri care au fost lăsate neîncheiate. Dar când venim în jos, la sfârșit, ultimul Mesaj este hotărât ca să îndrepte toate lucrurile acelea și să le aducă la „*un Domn, o credință, un botez.*” Vedeți? (Efeseni 4.5).

Și acum, după ce Biblia a fost interpretată complet, observați că a deschis vârful Stâncii în formă de piramidă. Nu vorbesc despre învățătura piramidei... dar presupun că oamenii care învață învățătura piramidei, știu despre ce vorbesc. Eu nu știu nimic despre ea, dar Stânca aceea avea forma unei piramide, dar vârful piramidei nu a fost pus niciodată. Eu am fost la Cairo, Egipt, dar vârful nu a fost pus niciodată, pentru că vârful este o piatră unghiulară, o piatră de căpătâi, de încheiere. În Biserică, Ea a fost Piatra unghiulară. În Biserica deplină, Ea a fost Piatra de încheiere. Ea nu a fost așezată niciodată, pentru că Hristos a fost lepădat. Dar Ea va veni. Și eu cred că atunci când vine Ea, Biserica ce posedă neprihănirea sub Luther, sfințirea sub Wesley și mesajul pentecostal va ajunge o minoritate, iar printre acei oameni va fi o slujbă, exact aceeași slujbă pe care a făcut-o Isus Hristos. Aceasta Îl va aduce pe Isus Hristos și îi va lua pe toți ai Lui.

Când vine Isus Hristos, toți luteranii, prezbiterienii, bapțiștii, metodiștii cinstiți și adevărați, și oricine este născut din Duhul lui Dumnezeu, vor fi luați sus. Eu cred aceasta. Eu nu sunt de acord cu unii din frații noștri pentecostali care cred că rămășița Bisericii sunt numai cei care vor fi luați în această ultimă epocă.

... Dumnezeu poate să facă orice dorește, dar El i-a promis lui Luther că biserica neprihănirii va trăi pentru că aceea a fost tot ce au știut ei. Vedeți? El a promis să ia Biserica aceea... și eu pot crede aceasta prin harul lui Dumnezeu și cu suportul Scripturii pentru că El nu a venit în prima strajă, și ei au adormit; și a doua strajă, și așa mai departe. El vine în straja a șaptea, iar aceea este a șaptea epocă a Bisericii, este timpul Mesajului îngerului al șaptelea. Vedeți? Și când

vine El, toate fecioarele acelea se trezesc și își pregătesc candelile. Vedeți? Prezbiterieni, luterani, bapțiști și oricine este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, va merge în acea răpire. Eu cred că Mireasa va fi chemată afară în timpul acela; cred că în ultimele zile vor fi unii care nu vor trebui să guste moartea, ci vor fi schimbați într-un moment, la o clipeală de ochi.

Dacă ați observat, în visul fratelui Jackson, pe partea dinăuntru a Stâncii nu era nici un scris, de aceea m-am dus în Vest. Eu v-am spus cum s-a întâmplat și că într-o zi vă voi spune ce a însemnat. Acesta este motivul pentru care m-am dus în Vest. Eu v-am povestit viziunea. Toți cei care sunteți în dimineața aceasta aici, precum și cei care ascultă benzile, știu că în mesajul „Cât este ceasul, domnilor?”, v-am spus toate aceste lucruri. Dacă cineva nu are mesajul acesta dar dorește să-l aibă, poate lua banda de la frații care se ocupă cu înregistrările.

Cu câteva săptămâni înainte de a se întâmpla, am văzut în vedenie că voi fi la Tucson, la nord de Tucson; aceasta este la est de Flagstaff. Eu îmi luam scaieții de pe pantaloni, și atunci va fi o explozie care va zgudui întreaga țară. Câți dintre voi vă amintiți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”) așa este. Acea va zgudui țara.

Păi, în dimineața aceasta stă aici cel puțin unul din cei care au fost acolo când s-a întâmplat! Aceasta a scuturat de fapt stâncile afară din munte... În timpul acela, eu am văzut șapte îngeri, în forma unei piramide, care s-au coborât și m-au ridicat sus. Apoi, am fost adus spre Est ca să deschid cele șapte Peciți pentru Dumnezeu. Dacă nu le aveți... Dacă Isus întârzie și eu... și strănepoții mei, copiii micuțului Paul vor fi mari, acela va fi încă Adevărul veșnic al Dumnezeului celui viu. Ceea ce a fost sigilat înăuntrul acestui Munte și nu a fost scris, trebuia să se afle, trebuia să fie tălmăcit. Și când am venit înapoi, în prima noapte a venit primul Înger și a deschis prima Pecete contrar cu orice am auzit vreodată în viața noastră. Voi știți că toate șapte au venit în același fel, pentru că ați fost prezenți când s-a întâmplat aceasta, mulți dintre voi.

Eu nu am știut aceasta la timpul acela, dar... Știu că fratele Fred Sothmann este aici și cred că este prezent și fratele Norman. Noi eram sus... iar eu a trebuit să merg la Houston pentru salvarea aceluia băiat de la scaunul electric. Apoi, m-am dus înapoi și am mers la vânătoare acolo sus cu frații. În dimineața aceea, stăteam acolo și culegeam de pe pantaloni scaieții sau „capetele de capră” cum îi numesc ei acolo, iar în timp ce făceam aceasta, s-a produs explozia exact așa cum a spus El. Este adevărat, frate Fred? Cred că eu am sărit mult în sus de pe pământ. Și chiar deasupra mea erau Îngerii Domnului care au trimis Mesajul înapoi, ca să vin aici să rup aceste Pечеți. De ce aici, de ce la Tabernacol? De ce nu am făcut-o în altă parte? Pentru că i-am promis bisericii mele și lui Dumnezeu, că orice Mesaj nou care va veni, va fi predicat și înregistrat aici, și El m-a ajutat să-mi țin cuvântul și să fac aceasta. După aceea am plecat imediat înapoi.

La timpul acela eu nu am știut că oamenii de știință făceau fotografii când au venit Îngerii și s-au coborât din cer ca să aducă Mesajul. Vă amintiți că eu am spus că Cel din partea dreaptă a constelației avea pieptul și aripile date înapoi. Vă amintiți când am spus aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Și cum L-am privit pe El? El era foarte deosebit de ceilalți. Eu n-am știut că ei au făcut fotografii cu Acesta, pentru că m-am grăbit să plec imediat spre Est. Dar când m-am dus la Tucson, în toate ziarele era Acesta, pentru că a fost văzut de-a lungul națiunii, sau în Mexico și în toate statele din vest. A fost publicat în Associated Press. Câți ați văzut? „Un nor misterios pe cer”? Vedeți mâinile. Apoi a preluat-o revista „Life”. În dimineața aceasta am articolul aici, în revista „Life” și pot să v-o arăt. Iată-O aici, în același timp când am fost acolo. Vedeți piramida din Nor? Eu stăteam chiar sub aceasta. Vedeți Îngerul deosebit pe partea dreaptă? Vedeți aripa Lui ascuțită? Exact ce s-a spus.

Aici este în vederea din Mexico și din diferite locuri unde s-au făcut fotografiile, iar acest om de știință încearcă să obțină toate informațiile posibile despre fotografie, de la oamenii care au făcut acele fotografii. El le studiază. Aici, el spune că este imposibil ca acesta să fie un nor, pentru că umiditatea nu merge mai sus de șase sau opt mii de picioare (9,6-12,8 kilometri). Când mergem peste mări, de obicei zburăm la nouăsprezece mii de picioare (5,8

kilometri), iar atunci suntem deasupra furtunilor. Dar conform articolului scris de acest om de știință, Norul acela era la douăzeci și șase de mii înălțime (41,8 kilometri), adică la mii și mii dincolo de umiditate. Verificând zona, el a spus... Câți vă amintiți că eu v-am spus: „A sunat ca ruperea sunetului la un avion!”? Vă amintiți? (Adunarea spune: „Amin!”), dar în zona aceea nu a fost nici un adevăr. Așa spune Cartea aici. Ei au verificat și nu a fost nici un avion acolo sus. Dâra aceea din urma unui avion ne este altceva decât aer întrerupt, umiditate, pentru că este absorbit prin acest agregat, ca un jet. Și în timp ce se propulsează, împrăștie umezeala în aer. Nu se poate scăpa de ea cât timp există un jet, pentru că el trebuie să... Aceasta este umiditatea care iese din el.

Dar iată-L aici, la mii deasupra zonei unde ar putea exista umiditate, fără ca în zonă să fie vreun avion. Norul acesta nu putea să fie umezeala care plutea în ziua aceea acolo sus pentru că este la douăzeci și șase de mii înălțime și are treizeci de mii lățime. Vedeți? Este la fel ca fotografia aceea de acolo, despre care v-am spus cu ani în urmă: „Îngerul Domnului arăta ca un Stâlp de Foc”, iar Dumnezeu face ca știința să recunoască faptul că acesta este Adevărul. Dumnezeu face ca știința să mărturisească faptul că profeția care a fost dată este Adevărul. Unde stăm noi acum?

Eu vreau să păstrez aceasta, pentru că pot să vorbesc cu un prieten care este prezent în dimineața aceasta aici, să scrie cele șapte Peceti. Poate vrea s-o folosească la aceasta. Deci, dacă aveți o copie a ei sau dacă primiți una, păstrați-o pentru referință. Vedeți?

Omul acela vrea să afle, dar la ce bun să te duci să-i spui? El ar râde de aceasta. Vedeți, ei ar râde, de aceea nu aruncați aceste mărgăritare scumpe. Dar noi știm, Biserica știe și Dumnezeu știe că este Adevărul.

Știți unde eram în timp ce mă rugam cu privire la problema aceasta și la ce mi se va întâmpla? La nord de Tucson și la est de Flagstaff; exact unde v-am spus că voi sta, cu câteva luni înainte de a se întâmpla. Ziarele, revistele și

mărturia noastră confirmă că exact acela este locul unde s-a întâmplat. Dumnezeu este desăvârșit și nu poate minți, de aceea se va împlini.

Vă amintiți banda „Domnilor, cât este ceasul?”? Voi cita din nou ce am spus atunci: „Amintiți-vă că urmează să aibă

loc ceva major.” Și acum, întreaga națiune mărturisește despre Aceasta. Fiecare ziar, începând cu

Associated Press și una din revistele noastre de frunte, mărturisesc despre El, și încă nu s-a terminat. Dar ce popor privilegiat suntem noi, creștinii, să știm aceste lucruri acum, în acest ceas întunecos, când conform științei nu mai există nici o nădejde, și ne așteaptă bomba atomică. În organizațiile noastre nu mai este nici o nădejde pentru că ele se adună laolaltă sub semnul fiarei. Toate speranțele în administrația noastră, în părtășia noastră creștină printre organizații sunt spulberate pentru că toți se îndreaptă spre catolicism, spre Confederația Bisericilor care va fi semnul fiarei.

Dar și cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și privesc spre realitatea că tocmai Dumnezeul care a făcut promisiunea în Biblie, o răspândește înaintea ochilor noștri și face ca biserica, poporul, știința și revistele, totul, să recunoască faptul că El este încă Dumnezeu și Își poate împlini promisiunile. Ce timp!

În dimineața aceea, când mă rugam în Canionul Sabino și mă întrebam ce se va întâmpla, ținându-mi mâinile ridicate spre Dumnezeu, sus pe vârful muntelui, mi-a căzut în mâna Sabia aceea cu mâner de perlă și apărătoare peste el și cu o lamă lungă cam de trei picioare (91,44 centimetri), care strălucea ca metalul topit, ca și cromul, și ascuțită ca briciul. Eu nu am știut ce era aceasta și am spus: „Mă tem de aceste lucruri!”

Dar chiar atunci a vorbit un Glas care a zguduit Canionul și a spus: „Aceasta este Sabia Domnului!”, iar Sabia Domnului este Cuvântul Domnului, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri.

În timpul acela, am avut aici în biserică un frățior amabil... El a fost soldat și a fost distrus aproape total într-o explozie. Medicii au crezut că nu va mai trăi și că nu merită să se mai ocupe de el, atât a fost de distrus. Nervii principali de la picior erau plezniți; brațul îi era aproape distrus, celălalt picior îi era aproape retezat, dar Dumnezeu a avut milă, l-a salvat și l-a vindecat într-o zi.

Este vorba de fratele Roy Roberson. El a fost prezent când a fost făcută fotografia de la Huston. Soției lui i s-a spus printr-o viziune, ce a făcut în ziua aceea, ce boală avea și că va fi vindecată. Aceasta l-a făcut și pe el să creadă. Fiind militar (sper că mă iartă pentru că spun aceasta), el era un om aspru și punctual, învățat să dea ordine pentru că fusese comandant și trebuia să dea ordine: „Executarea!” Vedeți? Apoi, când a venit la biserică, a văzut supranaturalul și a spus: „Eu cred aceasta, dar nu-i pentru mine!”

Însă într-o noapte, Domnul l-a trezit. A spus că parcă noi, eu și el, eram la Ierusalim și stăteam împreună la masa de Cină a Domnului, și eu vorbeam, dar el nu putea înțelege. Fratele Roy, care stă printre noi, a văzut ce s-a întâmplat pe munte și m-a sunat în Houston sau mi-a trimis o scrisoare, iar eu l-am sunat înapoi. Și el mi-a zis: „Frate Branham, tu stăteai acolo, și eu am văzut cum acel Stâlp mare de Foc a venit înăuntru, te-a apucat și te-a luat de la masa Domnului, iar tu ai mers spre Vest.” El stătea în partea de Est și m-a privit cum mergeam spre Vest, iar această Lumină a venit înăuntru și m-a luat afară.

A spus că a văzut toate acestea într-o vedenie. Apoi s-a ridicat din pat și a văzut că era trei sau patru dimineața. Și a spus că se părea că strigă: „Vino înapoi, frate Bill!” Eu și Roy suntem adevărați frați. Locuim împreună și vânăm împreună, fiindcă suntem ca doi frați. El mi-a spus plângând că a strigat după mine până a răgușit: „Vino înapoi! Aduceți-l înapoi! Aduceți-l înapoi!”

Stâlpul acela de Foc sau un Nor a venit înapoi și El m-a așezat în capul mesei, iar eu am fost schimbat. Pentru fratele Roy a fost un mister faptul că

eu eram schimbat și arătam diferit. Așez aceasta aici pentru că vreau să-mi amintesc când voi da tălmăcirea acestui lucru: „fiind schimbat.”

Aceasta

s-a întâmplat chiar înainte să vin înapoi pentru cele șapte Peceti. Apoi, când am venit înapoi pentru cele șapte Peceti... într-o dimineață, el i-a spus lui Billy că vrea să vorbească cu mine, dar eu eram ocupat, stăteam în rugăciune pentru cele șapte Peceti. Și atunci el mi-a spus... că s-a întâmplat din nou, s-a repetat din nou. Frate Roy, dacă greșesc, atrage-mi atenția. El mi-a spus că în dimineața aceea s-a trezit din nou și când s-a uitat în cameră a văzut Lumina aceasta mare, sau un Nor sus pe munte.

Nu cu mult timp în urmă, el m-a întrebat: „A fost vreodată ceva despre un Nor pe munte?”

„În Biblie?”, am spus eu.

Și am continuat: „Da, când Petru, Iacov și Ioan au fost luați sus și Norul L-a umbrit pe Domnul Isus, iar Dumnezeu a vorbit și a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit.” Eu am predicat despre aceasta aici, nu cu mult timp în urmă. Este un mesaj scurt, și cred că frații cu banda înțeleg. „De El să ascultați!” Cred că îl aveți pe bandă.

Roy a spus că a mers sus pe munte, iar eu stăteam acolo. Iar din Nor a venit o Voce (așa-i, frate Roy?) și a spus ceva de felul acesta: „Acesta este slujitorul Meu. Eu l-am chemat să fie profetul epocii și să conducă poporul așa cum a făcut Moise. Lui i s-a dat autoritatea să poată vorbi și să aducă la existență.” Așa cum a vorbit Moise și a adus muște. Noi știm despre veverițe și de spre lucruri care au avut loc. Micuța Hattie Wright, cred că voi știți ce s-a întâmplat acasă la ea.

Deci, El i-a spus lui Roy că eu am făcut ceea ce a făcut și Moise.

El mi-a spus aceasta când am venit jos după o călătorie. Eu mă hotărâsem în mintea mea că voi merge sus la Bud, pentru că îi este greu acolo sus ca vânător.

Înainte de a merge mai departe, vreau să vă spun ceva. Eu am avut un vis straniu, un vis ciudat. Sper că cumnatul și soția mea nu se vor simți jigniți pentru că voi spune aceste lucruri.

Prin octombrie sau noiembrie, am visat că hoinăream afară în întuneric... nu aveam unde să merg și nimănui nu-i păsa de mine. Eram ca un vaga bond. Îmi era frig și când am privit în depărtare am văzut un foc. Când am ajuns acolo, am văzut că era groapa de gunoi a orașului și ei aveau șanțuri în care ardea focul, iar între șanțuri era aranjat să poată dormi vagabonzii, să le fie cald și să-i ferească de îngheț în nopțile geroase de iarnă. Fiindcă îmi era frig, m-am dus și eu la acel foc, să mă încălzesc și am văzut că era plin de vagabonzi întinși pe jos. Nu l-am văzut pe niciunul dintre ei, dar parcă aveau niște despărțituri sau locuri de dormit. Apoi l-am văzut acolo și pe cumnatul meu Fletcher Broy. Din câte îmi aduc aminte, Fletcher este un băiat bun. Ceea ce voi spune, poate fi o lecție bună pentru copiii tineri. Îmi amintesc că cu câțiva ani în urmă, James Fletcher Broy, era un bărbat tânăr și chipeș, dar a ajuns într-un anturaj greșit și a început să bea. Tatăl lui, care astăzi este în slavă, cânta cu chitara cântarea:

„Sus pe deal, departe,

Stă o veche cruce zgrunțuroasă.”

Și Fletcher m-a chemat în spate și mi-a zis: „Frate Bill, roagă-te pentru mine. Ascultă ce cântă tatăl meu, iar eu am băut astăzi.”

Eu i-am răspuns: „Fletcher, nu te duce pe calea aceea!” Dar el nu a ascultat și a mers înainte. Apoi a devenit un alcoolic și a fost părăsit de soție și de copiii lui, iar astăzi este tot așa... dar Dumnezeu știe că eu îl iubesc.

Nu demult, l-am vizitat ca să mă rog pentru el pentru că a ajuns un vagabond în adevăratul înțeles al cuvântului. Eu m-am dus să mă rog pentru el, nu demult, când s-a rănit în timp ce eram aici pentru cele șapte Peceți. Eu i-am zis:

„Fletcher, eu am două costume și aș vrea să ți le dau ție.” Dar el mi-a răspuns:

„Să nu faci asta, frate Bill”.

„De ce nu vrei să le iei?”

Și el mi-a răspuns: „Oh, oh, doar știi ce voi face cu ele dacă mi le dai! Le-aș vinde și apoi m-aș îmbăta!”

„Îți voi da ceva bani, Fletch”, am continuat eu, dar el a răspuns: „Să nu faci aceasta, frate Bill. Nu vreau să faci aceasta!”

El este într-adevăr un băiat cu inimă bună, dar din păcate a ajuns alcoolic și vagabond. Soția lui a pornit și ea pe un drum greșit. Oh, acestui sărman băiat i s-au adunat toate necazurile!

Înainte de a mă trezi din somn, Fletcher mi-a spus, tot în vis: „Bill, aş vrea să caut un loc pentru tine. Tu mi-ai hrănit copiii când au fost flămânzi şi ai fost ca un tată pentru ei, de aceea îţi voi găsi un loc călduros.” Ne-am dus printre vagabonzi şi în final am ajuns la un loc, iar el mi-a zis: „Eu mă voi aşeza aici.”

„Eu voi umbla pe aici să văd dacă pot găsi un loc”, am spus eu.

Am umblat pe acolo şi am privit în întunericul de afară, în noaptea rece şi mi-am zis: „Gândeşte-te! Odată, Dumnezeu cel Atotputernic m-a lăsat să conduc Biserica Lui. Odată, El m-a lăsat să predic Evanghelia Lui şi să văd suflete salvate; bărbaţi şi femei din întreaga lume au venit ca să vorbească cu mine doar câteva minute. Dar acum, iată-mă un vagabond şi nimeni nu mă vrea. Şi mi-e frig. Ce trebuie să fac?” Apoi m-am trezit.

I-am povestit visul soţiei mele şi i-am spus: „Poate înseamnă că Fletch este în nevoie.” Deci, ne-am grăbit să-l căutăm şi l-a găsit fratele lui. Era la Weidners, acolo unde schimbă cai şi lucruri; dormea într-un colţ al grajdului. Când am plecat de acolo, mi-am zis: „Păi, doar trebuie s-o las să treacă.”

Ieri m-am întors din Canada împreună cu Fred şi ceilalţi, şi în mintea mea m-am hotărât: „Este în ordine dacă oamenii aceştia nu au vrut să audă Mesajul meu! Este treaba lor.” Eu am predicat Mesajul cam treizeci şi cinci de ani, iar în ultimii cincisprezece sau optsprezece ani, nu am făcut decât aceasta. Am încercat să trăiesc cât mai aproape de El şi să nu spun nici un cuvânt până când nu-mi spunea El ce trebuie să spun. Oamenii spun: „Dacă fratele Branham spune că vine, pregătiţi-vă pentru o adunare, pentru că El vine în Numele Domnului şi nu va face nimic până când nu-i spune Domnul...” Aşa este. Eu am aşteptat şi nu m-am mişcat până când nu mi-a vorbit El. Dar s-a întâmplat că în ultimele câteva luni, El nu mi-a mai spus unde să mă duc.

Apoi am venit din Canada și fratele Roy mi-a spus visul lui, în timp ce el, eu și fratele Banks mâncam împreună, chiar înainte de a ne despărți. În ziua următoare, ne-am dus la fratele Fred, dar fiul lui, Lynn, nu era acasă așa că nu a putut veni cu noi. El și soția lui au trebuit să aștepte... Eu și Billy am venit cu camionul fratelui Fred și am călătorit cea mai mare parte a nopții și ziua următoare. În dimineața următoare, noi am părăsit Helena, Montana și ne-am apropiat de graniță.

Eu pot sta treaz până pe la ora nouă, apoi mi se face somn și trebuie să dorm, iar Billy vrea să doarmă până pe la ora zece ziua următoare. Astfel, eu m-am trezit pe la ora patru și am pornit, iar Billy dormea.

La un moment dat, am ajuns într-un loc care îmi plăcea foarte mult, așa că m-am gândit: „Într-o zi, cât se poate de curând, o voi aduce și pe soția mea aici. Nu-i voi spune ce voi face, dar când vom ajunge acolo sus, îi voi spune: „Iubesc atât de mult locul acesta încât nu-i nevoie să mai mergem în altă parte. Vino să stăm aici.” Locul acela este la o mie de mile depărtare de civilizație. Vedeți? Departe în sălbăcie.

M-am gândit: „Atunci nu va trebui să mă tund și nu voi mai avea nevoie de haine frumoase, ci voi fi un muntean obișnuit, ceea ce mi-am dorit întotdeauna. Am câteva arme pe care le-am primit și voi fi călăuză, o călăuză cum n-ați mai auzit. Mi-am plăcea aceasta, iar dacă Domnul îmi va spune să merg jos și să-i spun cuiva ceva, voi alerga afară, le voi spune și mă voi întoarce înapoi. Apoi îl voi ajuta din nou pe Bud și vom trăi un timp minunat împreună.” La aceasta mă gândeam eu.

Se făcea târziu, așa că l-am trezit pe Billy și pentru că am rămas fără benzină, a trebuit să luăm și benzină, iar pe la ora șapte am mers la un mic restaurant din munți, să mâncăm. După un timp, a venit un om de peste drum, poate puțin mai bătrân decât mine, dar pentru mine arăta ca un bărbat. Era îmbrăcat într-o salopetă, în picioare avea cizme de călărie și o pălărie neagră pe cap. Barba îi atârna în jos și era albă ca zăpada, iar părul îi ieșea pe sub

pălărie. Când l-am văzut, m-am gândit: „Acela arată ca un bărbat.” Nu este unul moale și leneș, cu un trabuc cam așa de lung în gura lui și șezând cu o pereche de pantaloni scurți pe el într-un bazin de înot, ca un burtos din Est. Scuzați expresia. Tipul acela arăta pentru mine ca un bărbat adevărat: puternic și aspru, și se părea că locuia acolo unde l-a făcut Dumnezeu pe om să locuiască. Ei îl admiram.

El a venit în restaurant și a comandat niște clătite. Eram ca cincisprezece sau douăzeci de persoane în local. La un moment dat, bărbatul a strănutat. Voi știți cum strănută unii oameni... (Fratele Branham imită un strănut înăbușit.). Scuzați-mă. Dar el a dat drumul la un strănut puternic, de pădure, „Ker-choo-ee!” Vai, se părea că s-au scuturat și geamurile, dar nimeni nu a îndrăznit să spună nimic. Nu, domnule.

L-am privit pe Billy și i-am zis: „Billy, acela este un om după inima mea.”, dar Billy mi-a răspuns:

„O, tăticule, tu nu vrei să fii ca...”

„Acela sunt eu în viitor.” Vedeți? Am spus: „Acela sunt eu.”

Am mai stat puțin acolo, iar Billy s-a uitat la mine și a continuat să-și mănânce clătitele. Eu le-am terminat pe ale mele. După câteva minute, s-a ridicat cineva de la separeul din fața noastră. Era un bărbat de vreo șaptezeci și cinci de ani, un tip mititel, iar hainele zdrențoase atârnavă de el. Tovarășul lui s-a ridicat o dată cu el, iar atunci am văzut că era Fletcher Broy, cu părul cărunt atârând pe față.

Billy a privit în jur și a zis: „Tăticule, aceia arată ca tine și Fletcher.” Vă puteți imagina cum m-am simțit. Tipul mic, care arăta ca mine, se

clătina.

Ei au stat la un foc de tabără și erau plini de fum, cu fețele murdare de funingine. Cred că omul a plătit pentru dejunul lui, o ceașcă de cafea sau ceva, douăzeci de cenți. Privindu-l, inima mea a tresăltat, iar Billy m-a întrebat:

„Ce se petrece cu tine?”

„Nimic”, am răspuns eu, și am continuat să-i privesc pe cei doi care s-au dus roata și au ieșit.

„Ce se întâmplă?”, m-a întrebat Billy din nou, după care s-a urcat în mașină.

„Nimic”, am răspuns eu.

„Te superi dacă vei conduce din nou?”

„Nu.”

„Eu sunt încă somnoros.”

Deci, el s-a dus să se culce, iar eu am condus cu viteză, cam cincizeci și cinci de mile la oră (88,5 kilometri), cu camionul peste munte, venind spre graniță... Noi veneam acasă în Arizona, dar era în Utah... Când am coborât din munți și am ajuns cam la douăzeci de mile afară din oraș... Voi ați auzit ce v-am spus despre dimineața cu veverițele și toate aceste lucruri... Cineva a

Început să-mi vorbească, o Voce, care vorbea la fel cum auziți vocea mea. Eu știu că sună de parcă aș fi nebun, dar Vocea aceea a început să vorbească și mi-a spus: „Ți-am spus Eu vreodată ceva ce nu a fost corect?” Eu vorbeam cu El.

„Du-ți planurile la îndeplinire și vei ajunge așa.”

„Doamne, eu nu vreau să ajung așa”, am răspuns eu.

„Soția ta te va părăsi, pentru că ea nu va trăi pe acele dealuri în felul acela, iar tu vei deveni un vagabond exact ca în visul acela.”

„Eu nu vreau să fiu așa... Nu vreau să trebuiască să trăiesc în felul acela. Dorința mea este să fac ceva diferit. Mi s-a spus că Tu m-ai chemat să fiu un profet, și eu vreau să trăiesc în pustie ca și profeții.”

Eu mă foloseam de aceasta ca să pot vâna; urmăream plăcerea mea.

„Aceia au fost profeții Vechiului Testament”, a spus El, „dar tu ai fost chemat să fii într-o slujbă mult mai înaltă decât a lor. Pe lângă aceasta, tu ai mai multe daruri. Tu ai fost chemat să te rogi pentru bolnavi și să predici Evanghelia. În forma apostolică, tu știi de lucruri mai mare și de multe daruri mari. De ce aștepti după Mine să te mișc de fiecare dată? Unde este răsplata ta?”

Atunci am înțeles. Apoi a spus: „Îți amintești ce ți-a spus fratele Roy Roberson în visul sau viziunea lui? Tu ai făcut la fel ca Moise, ai uitat simțământul pentru poporul tău, ai uitat chemarea la care te-am chemat.”

Eu las bolnavii să sufere pentru că aștept să-mi spună Domnul unde să mă

duc și unde nu. Acest lucru este greșit. Mi-am făcut un complex, pentru că oamenii nu îmi ascultă Mesajul... Domnul să mă ferească să încerc să-mi compar viața cu viața lui Moise, dar este exact ce a făcut Moise. Poporul nu a vrut să-l asculte când a venit să-i elibereze, așa că i-a lăsat în pace și a plecat în pustie, dar Dumnezeu l-a întors înapoi, pentru că el a uitat demult de suferința poporului.

Atunci am zis: „Doamne, dacă... Cum aș putea să fiu în stare să fac aceasta fără educație, doar cu școala primară? Și poporul să stea în rânduri și peste tot, ca să asculte Evanghelia simplă.” Este mai mult, este mai mare acum decât a fost sub Vechiul Legământ. El S-a înălțat sus și dă daruri oamenilor. Vedeți? Isus Hristos Același ieri, azi și în veci. Eu am vorbit și L-am auzit vorbind, apoi m-a părăsit.

Apoi am zis: „Billy...”, dar el dormea buștean. Billy, tu ai fost acela?” Dar el nici măcar nu s-a mișcat. Atunci am încetinit și m-am gândit:

„Ce înseamnă aceasta, Doamne Dumnezeule?” Și am zis din nou: „Billy, Billy!”

„Ce dorești?”

„Tu vorbești cu mine?”

„Nu. De ce?”

Atunci i-am zis: „Vreau să-ți spun ceva. Nu demult am visat un vis. Îți amintești de oamenii aceia care arătau ca mine și ca Fletch? Întreab-o pe mama când ajungem la Tucson, pentru că i-am povestit visul. Billy, se întâmplă ceva, acel lucru se petrece acum. Ceva mi-a vorbit, iar eu am crezut că ești tu.”

M-a privit cumva ciudat, iar după câteva minute s-a dus să doarmă. Eu am continuat să conduc, gândindu-mă ce ar putea însemna toate acestea. Și dintr-o dată, iată-L că a venit din nou să-mi vorbească.

„Întoarce-te”, a spus El. „Nu ți-am spus Eu la început să faci lucrarea unui evanghelist? Când te-am chemat jos la rău, nu ți-am spus Eu: „Cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca înainte-mergător al primei veniri...”? Nu a fost Ioan mai mult decât un profet? Isus Însuși a spus: „Ce ați ieșit să vedeți, un profet?”, și a continuat: „Mai mult decât un profet.”

Totul a început să vină înapoi. Apoi El mi-a amintit din nou de popor. Cum făcând ceea ce a făcut, Moise a putut să ajungă cu poporul în pustie? Și cum am putut să ajung eu cu poporul în pustie? Este exact același lucru. Apoi, a venit la 2Timotei 4. Vă amintiți că în dimineața când am dedicat biserica, în urmă cu treizeci de ani, El mi-a arătat pomii aceia și eu i-am plantat pe ambele părți? Vă amintiți aceasta? Vă amintiți viziunea. Este scrisă toată în cărți și pe benzi. Eu am văzut aceasta cu ani în urmă și eu nu am trecut niciodată nici de partea unitarienilor, nici de partea trinitarienilor, ci am stat între ei și am plantat acești pomi, iar ei au fost singurii doi pomi care aveau roade... Toți pomii au crescut cam treizeci de picioare și s-au oprit. Aceștia s-au dus drept în cer; s-au rupt din aceeași ramură. Vedeți? Unul pe o parte și unul pe cealaltă și eu i-am rupt. Vă amintiți viziunea. Vedeți? Este scrisă în cărți și în Povestea vieții mele. Astfel, ei s-au dus drept sus în cer, iar El a zis: „Întinde-ți mâinile după roadă.” Și când am alergat acolo, am găsit aceeași roadă în cruce, iar El a zis: „Fă lucrul unui evanghelist. Fă dovada deplină a slujbei tale, căci va veni vremea când ei nu vor suferi învățătura sănătoasă. Să nu-i părăsești atunci, ci continuă să mergi.” Toate acestea îmi veneau în minte.

Apoi îmi amintesc de această Marilyn Monroe, fata pe care am văzut-o murind cam cu o săptămână înainte de a se întâmpla. Am văzut că ei vor spune că ea s-a sinucis, dar ea nu s-a sinucis. Eu le-am spus despre aceasta înainte de a se întâmpla, și s-a întâmplat întocmai. Apoi am spus de cei doi boxeri, că unul urma să-l omoare pe celălalt.

Când am predicat la Los Angeles, la dejunul Oamenilor de Afaceri, acolo au stat conducătorul de la Adunarea lui Dumnezeu și mai mulți mari demnitari. Când am terminat de vorbit și mă pregăteam să părăsesc platforma... pentru că mesajul a fost transmis la radio, de-a lungul națiunii. Eu eram la Clifton, unde a avut loc dejunul, iar la un moment dat a fost o defecțiune. Și când am plecat de la platformă, a alergat spre mine un tânăr chipeș de vreo treizeci de ani, m-a cuprins în brațe și mi-a zis: „Eu sunt Danny Henry.” Eu nu am știut că cel care supraveghea transmisia pentru oamenii de afaceri creștini era fratele lui. El era văr cu Jane Russel, steaua de cinema, iar mama ei este o predicatoră pentecostală.

Când a ajuns lângă mine, el m-a îmbrățișat și a spus: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Branham.” Și a continuat: „Sper că nu va suna ca o batjocură, dar după înțelegerea mea, Mesajul pe care l-ai vorbit ar putea fi capitolul 23 din Apocalipsa.” Când a spus aceasta, a început să vorbească în limbi. El nu auzise niciodată așa ceva, pentru că era baptist. Și de îndată ce... el s-a făcut alb la față și m-a privit pentru că nu știa ce să facă. Aici sunt oameni care au fost prezenți acolo. Tu ai fost, Fred? Câți ai fost acolo atunci? Da, sunt aici cei trei care au fost acolo. El nu știa ce să spună.

Acolo era o franțuzoaică solidă care stătea în sală. Ea s-a ridicat și a spus: „Păi, aceasta nu are nevoie de nici o tălmăcire pentru că este franceză curată.

Atunci băiatul a spus: „Eu nu știu nici un cuvânt în franceză.” Și ea a scris ce a spus ea.

Acolo era și un bărbat care stătea într-un colț, iar el a spus: „Este corect. Eu am scris ce a spus el și este în franceză.” Mult înapoi, în spate, s-a ridicat un bărbat chipeș, cu părul blond, a venit în față și a comparat notițele. El era translatorul ONU pentru francezi. Bărbatul de aici, care a scris traducerea, era Victor LaDeaux, de la biserica lui Arne Vick. El a spus: „Am și eu traducerea pentru aceasta, iar

dacă îmi permiteți o voi citi:

„Eu, Victor LaDeaux, sunt francez pur sânge; creștin născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt. Adresa mea este 809 North King Road, Los Angeles 46 și aparțin de Temple Bethel, unde este păstor Arne Vick. Declar că profeția spusă pentru fratele Branham prin Danny Henry în limba franceză, în data de 11 februarie 1961, la dejunul Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline, este adevărată.”

Aici este ceea ce a spus el:

„Pentru că ai ales calea îngustă, calea mai grea, tu ai umblat în propria ta alegere...” Acum, eu pot vedea aceasta, pentru că și Moise a trebuit să aleagă. Vedeți?

„Tu ai ales calea precisă și corectă și ea este Calea Mea. Subliniat: „Calea Mea”. Iată ce mai spune Duhul Sfânt: Din cauza acestei decizii importante, te așteaptă o porțiune enormă din cer. Ce hotărâre glorioasă ai luat... (Ascultați cu atenție). Ce hotărâre glorioasă ai luat! Aceasta în ea însăși este aceea care va face și va aduce la împlinire, imensa biruință în dragostea divină.”

Vedeți? Acest lucru a fost tradus de translatorul de la ONU. Băiatul nu a știut nici un cuvânt în franceză și nu a auzit niciodată de vorbirea în limbi. El era baptist și a venit la adunare întâmplător... a auzit muzica și apoi a stat și m-a ascultat predicând.

Acum: „în dragostea divină”. Cum poate fi dragoste divină dacă nu este Duhul Sfânt? Dragostea divină este Duhul Sfânt. În timp ce mergeam mai departe cu mașina, Billy s-a dus să doarmă din nou, și El a spus: „Îți voi da un semn veșnic.”

„Care este semnul veșnic, Doamne?“, am spus eu și am așteptat câteva minute. M-am uitat la Billy și am văzut că dormea.

El a spus din nou: „Îți voi da un semn veșnic.“ Apoi a continuat: „Din locul în care te afli acum, privește spre vest.“

Am încetinit puțin, voi știți, am întors capul și am privit, iar în clipa aceea... Oh, vai, Duhul Domnului! Am avut un simțământ care mă putea face să strig și să plâng.

În fața mea era un munte înalt ale cărui vârfuri erau albe ca zăpada. Atunci am spus: „Nu văd nici un semn veșnic în legătură cu muntele acela!“

El a spus: „Numele tău este scris peste tot pe el.“

„Oh“, m-am gândit, „ce este aceasta?“ Apoi am oprit pentru că am devenit foarte slab.

Atunci s-a trezit Billy și a zis: „Ce se întâmplă cu tine?“ Mi-am tras mâna așa și transpirația curgea pe ea. Apoi am zis:

„Billy, te întâmplă ceva. Acum știu unde am greșit față de Dumnezeu.“ Se părea că auzeam cântarea care se cânta și vedeam mii de oameni amestecați, șchiopi, schilozi, orbi și uscați; auzeam un cor, glasul unei mari mulțimi care cânta:

Necurat, necurat.

Duhurile rele îl purtau (voi știți cântarea).

Atunci Isus a venit și i-a eliberat pe captivi.

Puteam să văd mulțimile de bolnavi zăcând peste tot, și eu trebuia să opresc. Billy nu știa ce se întâmpla. Am oprit și am privit spre munte, iar acolo am văzut șapte culmi. Acolo era un munte care se întindea pe câteva mile, și avea șapte piscuri. Era ultimul munte înainte de a trece în ținutul celălalt. Se întindea de la est la vest, și pe vârfuri era acoperit cu zăpadă.

Prima dată erau două piscuri mici, apoi urma unul mare și lat; urma un pisc mic și apoi era unul mare, lat și înalt, acoperit pe vârf cu zăpadă.

Eu am spus: „Doamne, eu nu înțeleg ce înseamnă aceasta.”

„Câte piscuri sunt acolo?”, m-a întrebat El.

„Șapte”, am răspuns eu.

„Câte litere sunt în numele tău?”

W-I-L-L-I-A-M M-A-R-R-I-O-N B-R-A-N-H-A-M.

Acolo erau încă trei piscuri deosebite și El a spus:

„Acele trei vârfuri sunt prima, a doua și a treia Tragere. Primul vârf a fost prima parte a slujbei tale, culmea mică; prima Tragere și a fost destul de

înaltă.” Voi știți, semnul în mână. A urmat un interval mic, timpul când am fost luat deoparte pentru că eram prea obosit. Mulți dintre voi vi-l amintiți. Atunci a venit darul deosebirii, Tragerea a doua. Apoi au trecut câțiva ani, piscurile mici, vedeți, înapoi ca și cum slujba mea nu era încă, și apoi a venit al treilea pisc. Trei este un număr de completare, vedeți, al treilea. Următorul pisc era „cinci”, numărul harului, iar următorul era „șapte”, numărul desăvârșirii, sfârșitul. „Să lucrezi șase zile. A șaptea este Sabatul”, sfârșitul săptămânii, sfârșitul timpului. Vedeți? Am oprit și i-am arătat aceasta și lui Billy.

În timp ce priveam munții aceia, El a zis:

„Să nu uiți lucrul acesta, iar dacă vreodată este o îndoială în mintea ta, amintește-ți locul acesta și vino înapoi aici.”

Atunci Billy m-a bătut pe umăr și a zis:

„Tată, privește spre Est!” Nu știu cum s-a întâmplat aceasta, dar în partea de est a drumului era acea groapă cu gunoaiele care ardeau. La mile și mile depărtare de orice oraș, pe partea stângă a drumului se întindea groapa aceea veche de gunoi.

Eu mă întorc pe câmpul Evangheliei. Amin. Bătrân sau tânăr, mort sau viu, mă voi supune lui Dumnezeu până când moartea mă va elibera, pentru că am greșit față de Domnul, fără să vreau. Vedeți?

Dacă mai este loc pe bandă, aș vrea să mai adaug ceva. Mai este loc?

Eu am vrut să-L văd pe Isus Hristos manifestat fără cusur.

Frații care ascultă această bandă și această biserică știu că în toți acești ani nu s-a strecurat nici măcar o greșeală. Voi nu puteți spune că în locul acesta s-a spus vreodată ceva greșit, pentru că totul s-a împlinit întocmai. Eu provoc pe oricine să se ridice și să spună un singur lucru din miile care s-au spus pe platformă, prin discernământ sau prin vestirea lucrurilor care se vor întâmpla, care nu s-au împlinit exact până la literă. Dacă biserica crede aceasta, să spună: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”). Nu există nici o persoană în lume care să arate un singur lucru. Dar vreau să-i fie clar bisericii de aici și bisericii de acum încolo: Dacă Dumnezeu trebuie să-l împingă tot timpul pe un om de la spate, și el nu se mișcă deloc până când nu-i spune Dumnezeu, acolo nu este credința, ci este Dumnezeu care te împinge să faci ceva. Și El a zidit slujba la un punct în care nimeni nu poate spune nimic împotriva acesteia. Dar acum dați-mi voie să vă spun pentru prima dată în Numele Domnului, că eu trebuie să merg afară prin credință. Eu trebuie să-o fac prin credință, chiar dacă cred că este corect sau greșit, sau cum este; fac cea mai bună alegere a mea și apoi merg și fac. Eu nu am greșit niciodată pentru că întotdeauna am așteptat până a venit El și mi-a spus ce trebuie să fac. Prin faptul că L-am așteptat întotdeauna, nu eu am luat hotărârile, ci El.

Dar, vedeți, chiar și marele sfânt Pavel a ajuns odată la strâmtorare. De multe ori, Dumnezeu a făcut unele lucruri sau a lăsat ca slujitorii Lui să facă ceva greșit, deoarece voia să dovedească ceva. Noi știm că ființele umane pot face greșeli, dar Dumnezeu nu poate face nici o greșeală. Acum, dacă ajung în câmpul predicării și merg în felul în care merg, trebuie să aranjez adunări înainte și să alinez lucrurile. Poate acesta este timpul măreț pe care l-am așteptat să vină.

Cu siguranță, „Aceasta în ea însăși este aceea care va face și va aduce la împlinire, imensa biruință în dragostea divină.” Aceasta este dragostea divină, care este Dumnezeu. Vedeți? Este necesară dragostea lui Dumnezeu care să se

năpustească pe linia frontului și să stea în spărtură pentru popor.

Eu am pocit cuvintele și i-am numit pe acești Rickies și Rickettas, „Ricky” și „Ricketta”, dar Dumnezeu m-a avertizat că nu trebuie să fac aceasta, pentru că mulți dintre ei sunt copiii Lui. Ei nu sunt vinovați pentru că acționează atât de diferit, ci au fost prinși de unele din aceste biserici vechi, reci și formale și au acel duh peste ei. Ei sunt în închisoare la fel ca Israel, iar Moise s-a dus să-i elibereze din robie. Ei sunt ființe umane care L-ar iubi pe Isus Hristos și L-ar sluji dacă ar ști cum s-o facă. Ei sunt în robie sub aceste denominațiuni care le spune: „Să nu faceți aceasta! Să nu faceți aceasta!”

Dar chemarea lui Dumnezeu trebuie să vină: „Oricine vrea să mășăluiască spre Țara făgăduită, să mășăluiască.” Noi suntem în călătoria noastră spre Țara făgăduită. Amin. Să vină, să mășăluiască. Noi suntem pe cale ca să-L întâlnim pe Hristos la sfârșitul timpului. Eu am vrut să vă aduc aceasta, ca să vă arăt greșeala pe care o poate face un om chiar dacă este sincer.

Moise și-a pierdut simțirea pentru poporul său pentru că ei nu l-au ascultat. Vezi visul tău, frate Roy? Eu nu pot merge mai departe cu o slujbă ca aceea, până când nu simt diferit în inima mea cu privire la oameni. Este vorba de schimbarea pe care fratele Roy... Dacă el nu există, trebuie să mă schimb pentru că numai așa pot să le duc acest Mesaj pe care trebuie să-L asculte, să-L creadă și să-L primească. Eu nu am simțământul pe care ar trebui să-l am pentru popor, iar până când nu-l am, este mai bine să nu merg pentru că aș fi un fățarnic.

În toți anii aceștia, am încercat să-L slujesc cu o inimă credincioasă și nu voi merge afară

fiind un fățarnic. Eu trebuie să simt aceasta, trebuie să simt că ei nu sunt Ricky și Ricketta, ci sunt copiii lui Dumnezeu aflați în robie, iar eu trebuie să merg la ei. Până nu pot simți în

felul acela, va trebui să pribegesc prin jur, să predic la niște convenții, dar

să aştept.

Eu am o cântare micuță. Nu o pot cânta, dar aş vrea să v-o citesc. Nu este scrisă prea bine și nu știu dacă pot s-o descifrez sau nu. Este pe melodia Imnului Republicii: „Glorie, glorie, aleluia!” Voi l-ați auzit: „Glorie, glorie, aleluia!” Desigur, noi toți l-am auzit.

Predicatorul în circuit a mers călare prin țară

Cu o pușcă pe umăr și o Biblie în mână

El le-a spus oamenilor din prerie

Despre o Țară făgăduită binecuvântată,

Așa cum mergea călărind înainte, cântând.

Rezemat, rezemat, rezemat pe brațul veșnic;

Rezemat, rezemat, rezemat pe brațul veșnic.

El a predicat venirea judecății cu foc și pucioasă;

Și un glorios cer nesfârșit doar al celor îndreptățiți.

Așa cum el călărea peste munți

Îl puteați auzi cântând acest cântec,

Așa cum mergea călărind înainte.

Acolo-i putere, putere, oh, putere făcătoare de minuni,

În Sângele scump al Mielului.

Bătrânul predicator misionar. Vi-l amintiți? Vedeți?

Acum pușca lui este veche și ruginită

Și atârână pe perete;

Biblia lui este foarte uzată și prăfuită,

Și... rareori este atinsă. (Așa este).

Dar Mesajul pe care Ea ni-L aduce

Ne va întâmpina în acea zi,

Căci adevărul lui Dumnezeu încă mășăluiește înainte.

Toți:

Glorie, glorie, aleluia! Glorie, glorie, aleluia!

Glorie, glorie, aleluia!

Adevărul Lui mășăluiește înainte.

Eu voi învăța aceasta. Azi dimineață când am scris aceste rânduri, mi-am pus mâna pe vechea mea pușcă ce atârnă pe perete și m-am gândit: „Nu va mai fi mult.”

Acum pușca lui este veche și ruginită

Și atârnă pe perete;

Biblia lui este foarte uzată și prăfuită,

Și rareori este atinsă;

Dar Mesajul lui din această Biblie...

La judecată într-o zi;

Și Adevărul Lui continuă să mășăluiască

Adevărul lui Dumnezeu în această Biblie! Da. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Bătrânul predicator misionar a mers călare, cu pușca în

spate și cu Biblia în mână. El a călărit prin prerie, peste munți, jos prin șanțuri și pretutindeni, predicând despre un Mileniu care vine, despre o judecată arzătoare pentru cel nedrept și despre Împărăția lui Dumnezeu pentru cel drept. Este adevărat? Bătrâna pușcă Winchester ruginește, iar în locul Bibliei, oamenii au acum cărți despre sex. Dar Adevărul lui Dumnezeu mășăluiește totuși mai departe. Astăzi, El Se face pe Sine tot atât de real și o dovedește cum a făcut întotdeauna. „Adevărul lui Dumnezeu continuă să mășăluiască.”

Glorie, glorie, aleluia! Glorie, glorie, aleluia!

Glorie, glorie, aleluia!

Adevărul Lui mășăluiește înainte.

De ce? Pentru că Îl va lua cineva. Pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Haideți să-l cântăm din nou. Noi suntem amestecați în locul acesta, sunt metodști, baptști, luterani și mulți alții. În timp ce cântăm acel ultim refren, să dăm mâna cu cineva de alături și apoi ne vom despărți.

Cei care în seara aceasta veți merge la serviciul care se va ține în biserica din care faceți parte, salutați-l pe păstorul vostru din partea mea, apoi rugați-vă și pentru mine. Dacă nu aveți un loc unde să mergeți, sunteți invitați să veniți să ascultați mesajul fratelui Neville. După ce el își va aduce mesajul său, aș vrea să fac o altă bandă cu titlul: „Strălucirea luminii roșii ca semn al venirii Lui.”

Domnul să vă binecuvânteze. Dacă va fi cu voia Domnului, duminica următoare

voi fi din nou aici. Săptămâna viitoare va trebui să fiu în Arkansas.

În ordine. Haideți să cântăm din nou și să dăm mâna unii cu alții.

Glorie, glorie, aleluia!

Glorie, glorie, aleluia!”

(fratele Branham se roagă în timp ce adunarea cântă). Ne punem mâinile peste aceste batiste, în Numele lui Isus Hristos.

Laudă lui Dumnezeu. Să ne plecăm capetele doar pentru un moment. Frate Ruddell, vino aici sus și roagă-te.

Fratele Ruddell este unul dintre frații noștri asociați aici, pentru că suntem o asociație mică de biserici, o asociație inter-denominațională. Eu am auzit de poziția pe care fratele Ruddell a luat-o pentru Evanghelie, de aceea aș vrea să vă spun... Dumnezeu nu ne-a promis un par de flori, ci ne-a vestit o luptă. Da, dar ne-a promis biruința. Aceasta este lucrarea.

Îmi amintesc că atunci când am luat pentru prima dată poziție pentru Evanghelie, mama și tatăl meu au vrut să mă scoată afară din casă. Vedeți? Dar, oh, ce har minunat, căci mai târziu am putut să-i botez în Numele Domnului Isus Hristos. Singura nădejde pe care o am astăzi este datorită poziției pe care am luat-o. Eu sunt atât de bucuros pentru faptul că Mesajul Bibliei a ajuns până la noi prin acest bătrân predicator misionar care mergea călare! Cu toate că oamenii l-au apucat și l-au tuns în jur, au făcut denominațiuni și au pus crezuri și de toate în El, acel Adevăr continuă să mășăluiască înainte. Așa este. El mășăluieste încă înainte.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare, și nădăjduim să ne revedem foarte

curând. Până atunci, îmi veți face o favoare, atât cei de aici cât și cei care ascultați benzile? Rugați-vă ca Dumnezeu să pună în inima mea acel ceva pe care l-am pierdut din pricina aceluși complex, pentru că este atât de ușor să-ți faci complexe.

Zilele trecute am avut o discuție cu fratele Way care stă aici în față. El este un om bun, dar și-a ridicat un complex, la fel ca mine. Fratele Way, tu poți să faci atât de ușor aceasta; îți pui un lucru mic în minte și continui să gândești în felul acela. Du-te înapoi, verifică cu Scriptura și vezi dacă este bine sau nu, apoi du-te mai departe. Da. Nu pierde simțământul pentru oameni.

Înțelegi? Tu trebuie să-ți amintești că oamenii nu sunt făcuți din rumeguș, ci sunt ființe umane făcute din carne și sânge și au un suflet. Rugați-vă totuși pentru mine, dar vreți. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne plecăm capetele, iar fratele Ruddell... Poftim? (Fratele Parnell spune: „Frate Branham, aș vrea să spun ceva. Îmi ia doar o secundă”). Bine, frate. (Fratele Parnell spune un vis pe care l-a avut). Lăudat să fie Dumnezeu! Acesta este un lucrător. S-ar putea ca cineva să nu știe, dar și el a fost unul dintre cei care au avut vise cu mine și cu faptul că am mers spre vest în acest ultim timp. Fratele J.T. Parnell. Poate sunt unii care se miră când aud că sunt frați care vise, dar noi credem aceasta pentru că Biblia spune: *„Și se va împlini în ultimele zile, că Eu voi turna Duhul Meu peste popor; și ei vor profetii, vor vedea vedenii și vor visa vise.”* Cât timp acest lucru este între copertile Bibliei, sunt dator să o cred și s-o predic. Dacă oamenii spun vise dar Domnul nu dă tălmăcirea, le lăsăm să treacă... Când cineva vorbește în limbi, trebuie să fie ceva pentru biserică și trebuie să se întâmple la fel. Dacă nu se împlinesc, acela este un duh rău. Ceea ce se spune trebuie să se îplinească pentru că tălmăcirea limbilor este profetie. Noi știm că acesta este adevărul. Deci, noi încercăm să trăim Biblia exact așa cum este învățată. Nu scoateți nimic și Ea și nu adăugați nimic la Ea, ci lăsați-O așa cum este.

Domnul să fie binecuvântat. Aceea m-a ajutat, frate J.T., să cred...
Dumnezeu nu mi-a spus să merg afară și să fac compromis cu păcatul, ci mi-a spus doar să merg afară și să continui. Vedeți?

Să ne rugăm. Frate... (O soră strigă)... Cineva a leșinat. Un moment. Stați liniștiți. Vedeți? (Fratele Branham părăsește amvonul și merge în adunare).

Părinte ceresc, lasă ca mila și îndurarea Ta să fie cu fratele Way.
Îngăduie ca el să vină înapoi în Numele lui Isus Hristos. Dă-l înapoi, Doamne și dă-i putere și sănătate. Așa să mă ajute, inima lui începe să bată din nou. Stați liniștiți și continuați să vă rugați. Doamne Isuse, lasă ca bunătatea și mila Ta să fie cu fratele Way, în Numele lui Isus Hristos.

S-a terminat. În timp ce stau la altarul acesta de la care s-a predicat pentru înmormântări, unde m-am rugat lui Hristos pentru sute de oameni, vă spun că m-am întors și ochii lui erau dați peste cap și pulsul i s-a oprit, dar când au chemat Numele lui Isus Hristos, pulsul Lui a început să bată din nou. Ca slujitor al crucii, vă întreb pe fiecare dintre voi: „Nu este El minunat?”

Vedeți, el a avut un atac de cord. Sunt atât de mulțumitor lui Dumnezeu că s-a întâmplat chiar acum și nu după plecarea mea. Vedeți, harul lui Dumnezeu? Domnul să fie binecuvântat.

Tată ceresc, îți mulțumim pentru harul și bunătatea Ta. Tu ești întotdeauna în mijlocul nostru. Doamne, dă-mi ulei în candelă. Dă-mi toiagul Domnului, ca să-l pot întinde asupra bolnavilor și a celor nenorociți, ca să aduc eliberarea pentru cei încătușați, iar pentru cei ce refuză s-o primească, judecata.

Îngăduie aceasta, Tată, căci îți mulțumim pentru toată bunătatea Ta, în

Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Frate Ruddell, Dumnezeu să te binecuvânteze.

- Amin -